

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔๕

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๓๕ ถึง ครั้งที่ ๕๓ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) เล่ม ๓ พ.ศ. ๒๕๖๖

สารบัญ

ครั้งที่ ๕๕/๒๕๗๗ (สามัญ)

๑. รับรอง รายงาน การประชุม ครั้งที่ ๒๓-๒๒-
๒๓-๒๕-๒๕/๒๕๗๗ (สามัญ) ๓๓๗๒-๓๓๗๕
๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมเงิน
เดือน ของ สมาชิกสภาฯ พ.ศ. ๒๕๗๗ ของ
หลวงวิจิตรวาทการ ๓๓๗๕-๓๓๗๘
๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎ-
หมายลักษณะอาญา พ.ศ. ๒๕๗๗ พิจาร-
ณาเป็นวาระที่ ๒-๓ ๓๓๗๘-๓๓๕๕
๔. กระทู้ถาม เรื่องรัฐบาลอินเดียนักขานุภาพ
เขา ของนายมังกร สามเสน ๓๓๕๕-๓๓๕๖

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๓๓๒๓	๓๓	ไต้รัจ	ไต้รัต
๓๓๒๔	๓	มตรา	มาตรา
๓๓๒๕	๖	ไต้รัจ	ไต้รัต
๓๓๓๕	๓	ฉัระยุท	ฉัระยุท
๓๓๖๘	๖ (จากท้าย)	กรรมาธิการ	กรรมาธิการ
๓๓๘๐	๒	ยุดคิกรรรม	ยุดคิกรรรม
๓๓๘๘	๖	หตง	หตง
๓๒๐๗	๘	ขมขม	ขมขม
๓๒๓๐	๓๗	ขมขม	ขมขม
๓๒๒๔	๖	ชวิต	ชวิต
๓๒๒๕	๓	ทองอยู่	ทองอยู่
๓๒๔๐	๓๒	ทอง	ทอง
๓๒๔๖	๓	แก้	แก้
๓๒๕๐	๒	กรรมาธิการ	กรรมาธิการ
๓๒๕๕	๓๗	ขอให้	ขอให้
๓๒๖๓	๓๗	ข้าพเจ้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๓๒๖๘	๓๗	เราจะ	เราจะ
๓๒๗๖	๓๓	จังหวัด	จังหวัด
๓๒๗๗	๘	ใน	ใน

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๔๕/๒๔๗๗ (สามัญ) สมัยที่ ๒
วันเสาร์ที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๔๒ นาฬิกา

ถ้าการแทนประชาชนสภาฯ กล่าวว่ วันนั้นมติมาชิกมาประชุม
๓๓๘ ท่าน เป็นองค์ประชุมแล้ว ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานฯ
จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ประมวลบรรพ ๖ ที่แจกให้ท่านก่อนจะเข้า
ประชุมนี้ ที่เพิ่งแจกให้ไปนี้ เพราะว่าเพิ่งได้รับเมื่อวานนี้เอง จะ
แจกก่อนให้เร็วกว่านี้ไม่ได้ เมื่อแจกวันนี้แล้ว จะประชุมกันใน
คืนนี้ก็จะไม่ทัน เพราะว่าถ้าจะเปิดโอกาสให้ท่านได้อ่านได้พอควร
เหตุนี้ข้าพเจ้าใคร่จะเสนอให้เริ่มพิจารณา บรรพ ๖ นี้ในวันอังคารใน
ตอนค่ำ เวลานี้เราก็มีบรรพ ๕ พิจารณากันอยู่ เพราะฉะนั้นท่านผู้ใด
จะเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทน ราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะประชุมในวันจันทร์ เพราะบรรพ ๖ เรา
จะได้จัดก่อนเวลานั้นเล็กน้อย ถ้าบรรพ ๖ ไม่เสร็จก็จะเริ่มประชุม
กันในวันอังคาร ถ้าบรรพ ๕ เสร็จก็ประชุมต่อไปเลย

ทำการแทน ประธานสภาฯ กล่าวว่ ปัญหาที่ว่า ดมาชิกจะ
มีเวลาพอหรือไม่ และจะเริ่มปรึกษากันในวันจันทร์ ข้าพเจ้าเองไม่
ขัดข้อง ที่เสนอในวันอังคารเพื่อต้องการจะให้ มีเวลาอ่านล่วงหน้าได้
เท่านั้นเอง เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าจะได้ถือ
ว่าที่ประชุมให้เริ่มลงมือปรึกษาในวันจันทร์ เมื่อเสร็จบรรพ ๕ แล้ว
ถ้ามีเวลาเหลือจะได้เริ่มพิจารณาบรรพ ๖ ทันที

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
บรรพ ๖ นมทกรรมาธิการเก้อยู่มาก ข้าพเจ้าคิดว่าอันของสารคดีแล้ว
เพื่อนสมาชิกและตัวข้าพเจ้าเองจะได้ มีเวลาตรวจให้ละเอียด สำหรับ
วันจันทร์นงเพียงบรรพ ๕ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าจะหมดเวลาพอดี

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เมื่อมีความเห็นแย้งกัน
เช่นนี้ เราควรจะตกลงให้แน่นอน มิฉะนั้นแล้วกรรมาธิการบรรพ ๖
จะต้องมาในวันจันทร์ และถ้ามาก้อาจจะเสียเวลาเปล่าๆ จะไม่เป็น
การสะดวก ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าขอให้ตกลงเป็นที่แน่นอนว่า เราจะ
พิจารณาวันไหนแน่ ข้าพเจ้าจะให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นว่ควรจะเริ่ม
พิจารณาในวันจันทร์ โปรดยกมือขึ้น

มีดสมาชิกยกมือ ๑๕ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใด เห็นว่ควรจะ
พิจารณาในวันอังคาร โปรดยกมือขึ้น

มีดสมาชิกยกมือ ๕๕ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าจะได้เริ่มปรึกษา
 บรรพ ๒ อันอังกว เมื่อเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าขอถือ โอกาสเรียนให้
 ประชุมทราบว่า คณไม่มีการประชุม เพราะไม่มีอะไรที่จะประชุม
 หารือกัน ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาฯ ครั้ง
 ที่ ๒๓-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕/๒๕๖๗ ตามญัตติ สมัยที่ ๒ ซึ่งได้จัดวางไว้
 ให้ท่านอ่านแล้ว เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าจะได้ถือว่าที่ประชุม
 รับรองรายงานเหล่านี้แล้ว ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติ
 แก้ไขเพิ่มเติมเงินเดือนของสมาชิกสภาฯ พุทธศักราช ๒๕๖๗ ของ
 หอจดวิจิตรวาทการ สมาชิกประเภทที่ ๒ ซึ่งที่ประชุมลงมติให้เรียก
 กันมาจากรัฐบาล (ลับ) เดือนมาแต่คราวประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๖๗

หอจดวิจิตรวาทการ กล่าวว่า อันที่จริงเรื่องนี้เราคงจะมีเรื่อง
 ทุกไม่มากนัก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าที่ประชุมจะอนุมัติให้พิจารณา
 โดยเปิดเผยแล้ว ข้าพเจ้าผู้เสนอก็คงไม่รังเกียจ

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า
 ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยผู้เสนอมีก่อนว่า เป็นเรื่องที่ไม่ควรที่จะเป็นการ
 ประชุมลับ เพราะเหตุว่าไม่ใช่เรื่องที่เราจะควรปกปิดอะไร ไม่ใช่
 เกี่ยวแก่เหตุการณ์ได้เสียของแผ่นดินอย่างสำคัญ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 เห็นว่าควรที่จะประชุมโดยเปิดเผย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพ
 เจ้าจะได้ถือว่าที่ประชุมได้อนุมัติให้ดำเนินการประชุมโดยเปิดเผย

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่ เรื่องพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมเงินเดือนของสมาชิกสภาฯ นั้น ข้าพเจ้าได้ยื่นไว้ตั้งแต่ปีกลายนี้ และรัฐบาลได้รับไปพิจารณา ค่อมามีท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้ยื่นญัตติขอให้เรียกจากรัฐบาลตั้งคณะมาเพื่อพิจารณาคือไป แต่ก่อนที่สภาฯ จะพิจารณาเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้ทราบว่ามีท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้ยื่นคำแปรญัตติไปทางกรรมาธิการงบประมาณ และได้ทราบว่าคำแปรญัตตินั้นเกี่ยวกับค่าเลี้ยงชีพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นก่อนที่จะตกลงใจว่าควรจะทำอย่างไรกับญัตตินี้ ข้าพเจ้าขอถามท่านประธานฯ ว่า ผู้ที่เสนอแปรญัตตินั้นจะมีผลกระทบกระเทือนมายังญัตติของข้าพเจ้าอย่างไรบ้าง

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ กล่าวว่ ญัตติในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้เป็นผู้แปรไปเอง แต่ทว่าได้แปรไปตามข้อบังคับ คือได้ส่งไปยังคณะรัฐบาลก่อน เมื่อคณะรัฐบาลได้รับรองแปรญัตติของข้าพเจ้าแล้ว จึงได้ส่งมายังกรรมาธิการงบประมาณ บัดนี้ได้ตกอยู่ในมือของกรรมาธิการงบประมาณแล้ว ญัตติของข้าพเจ้าที่แปรไปนั้นมีความว่า ขอให้ตัดเงินที่สำนักนายกกฯ มาฯ หักในจำนวน ๓๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อมาตั้งจ่ายในสำนักงานเลขาธิการสภาฯ ในแผนกค่าใช้จ่ายรายเพื่อเป็นค่ารับรองของสมาชิก จำนวนเงินค่ารับรองที่สมาชิกจะพึงได้นั้น มีจำนวนพอตกกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ การที่ข้าพเจ้าทำเช่นนั้นโดยมีเหตุผล ก็คิดว่าสภาฯ นี้จะเห็นด้วย คือถ้าหาก

ว่าออกเป็นพระราชบัญญัติไปแล้ว ก็จะต้องแก้พระราชบัญญัติเก่า
 ชาวจะเป็นเหตุให้มีผู้คิดเป็นอย่างอื่นไป แต่ถ้าได้ เป็นเพียงคำรับ
 รอง และส่งปรารภร่างพระราชบัญญัติขึ้นทุกประการแล้ว ข้าพ-
 เจ้าคิดว่าผู้เสนอมาน่าจะพอใจก่อนได้ จนกว่ากรรมาธิการงบประมาณ
 จะได้เสนอข้อตกลงประการใดเข้ามา ถ้าหากว่าไม่ยอมให้ตามแปร
 ญัตติของข้าพเจ้า ก็อาจนำเรื่องขึ้นเสนอสภาใหม่สักครั้งหนึ่ง แต่
 ถ้าหากว่าตกลงตามข้อแปรญัตติแล้ว ความสัมพันธ์ปรารภก็จะเกิดขึ้น
 ข้าพเจ้าจึงอยากจะให้ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นพอใจชั่วคราวก่อน

หลวงวิจิตรวาทการ . กล่าว ว่า ข้าพเจ้า ไม่มีความ วิตก ใน
 การที่จะรอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ พิจารณา กันเมื่อได้ทราบผล
 แห่งการพิจารณาของกรรมาธิการงบประมาณแล้ว

ทำการแทนประธานสภา . กล่าว ว่า เมื่อ ไม่มีผู้ใด วิตก ของ
 ข้าพเจ้าจะ ได้ ถือว่าที่ประชุม นั้นอนุมัติ ให้ เป็น ไปตาม คำร้อง ของ
 เจ้าของญัตติ

ร.อ. จุฬารัตนชัย . กล่าว ว่า สำหรับร่างพระราชบัญญัติซึ่ง
 สมาชิกผู้เสนอเมื่อ กั้น ขอถอนไปนั้น ขอหรือถอนไป ถอนก็แปลว่า
 ตกไป ถ้ารอก็เป็นแปรญัตติ

ทำการแทนประธานสภา . กล่าว ว่า ข้าพเจ้าเข้าใจว่าขอเลื่อน
 การพิจารณาไปคราวหลังจนกว่าเรื่องงบประมาณจะได้ตกลงไปตามที่
 ผู้เสนอแปรญัตติ ไม่ใช่ขอถอนไป

ร.อ. ชุมนวันศรีชัย กล่าวว่า ก่อนที่จะพูดเรื่องขอถอนหรือขอ
 ฆ่าพ่อเจ้าขอเดชะเล็กน้อย ความจริงเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ดีมาซึ่งมีความ
 จำเป็นจะต้องคิด แต่ข้าพเจ้ามีความจำเป็นจะต้องกล่าวถึงกันหน่อย
 การถอนนั้นเป็นไปโดยสมัครใจประเภท ๒ ข้าพเจ้าเองก็เห็นใจในการที่
 ท่านสมัครใจประเภทที่ ๑ ได้รับอยู่เวลานั้นน้อยไม่พอ และเป็นของแถม
 และได้รับค่าตอบแทนกันมามากมาย แต่ความขอร้องข้าพเจ้าเองก็รู้สึก
 ไม่น้อยในเรื่องนี้ และหนักใจมากเหมือนกัน เพราะเราได้พิจารณา
 เรื่องคดีเบี่ยงเบนเข้ามาแล้ว และอะไรก็ทำอะไรก็ลำบาก คดีขอถอนเรา
 ได้ร่างไว้ ในเรื่องการขืนเงินเดือน ๑ ใน ๕ เช่นนี้แล้ว.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอโทษ ข้าพเจ้าเชื่อว่า
 เวลานี้ปัญหาที่มีอยู่จะให้หรือหรือไม่ ถ้าจะยอมให้หรือแล้ว ก็คอย
 รอฟังเหตุการณ์ ไปว่าที่ผู้เสนอแปรญัตตินั้นจะเป็นไปได้แค่ไหน เกี่ยว
 แก่งบประมาณ แต่ถ้าไม่สำเร็จ ผู้เสนอก็เสนอขึ้นมาอีก เพราะ
 ฉะนั้นจึงควรที่จะแปรญัตติกันในเวลานี้

ร.อ. ชุมนวันศรีชัย กล่าวว่า สำหรับข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะ
 รอได้ ไม่ควรจะอนุญาต เมื่อจะมีการเลือกตั้งกันใหม่แล้ว เราจึง
 จะคอยเสนอมาขึ้นแต่สิ่งที่จะต้องคิด คือคล้าย ๆ กับที่เราเสนอเพื่อคนอื่น
 ไม่ใช่เสนอเพื่อตนเอง ข้าพเจ้าเห็นว่าจะงามกว่า

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอยืนยันตามความเห็นเดิม
 คือขอถอนได้ ไม่ใช่ถอน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีคนที่มีสมาชิกหนึ่งนาย
ไม่เห็นพ้องด้วย โดยเห็น ว่าพเจ้าควรจะให้ลงมติว่าควรจะรอ
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรจะรอ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีคนผู้ใดเห็นว่าควรจะรอ
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๗ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันทำให้ร่างพระราช
บัญญัติได้พิจารณา ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาชญา พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งคณะกรรมการ
พิจารณาได้พิจารณาแก้ไขเสร็จแล้ว ขอให้พิจารณาต่อไปใน
วาระที่ ๒ และที่ ๓ เดือนมาแต่คราวประชุมครั้งที่ ๓๘/๒๔๘๘ สำหรับ
คำปรารภนั้นจะได้ให้เป็นไปตามที่กรรมาธิการจะได้สั่งมา และจะได้
ตกลงกันภายหลัง และเวลานี้จะได้ เริ่มพิจารณาตามมาตราไป
มาตรา ๑ กรรมาธิการขอให้แก้คำว่า “อาญา” เป็น “อาชญา”
ผ่านไป มาตรา ๒ ไม่มีแก้แก้ไข มาตราไม่มีแก้แก้ไข มีอยู่ตอน
ท้าย มีนายทองอยู่แปรญัตติ

นายทองอยู่ พนมพนัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่ามี
ในมาตราที่คณะกรรมการได้แปรญัตติตรงกับความเห็นของข้าพเจ้า
แล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ผ่านไป

นายกิมเต็ง ดินรูดี้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าว
 ในมาตรา ๓ ตอนที่ ๓ ตอนที่ ๑ ว่า “จับคนเพื่อดินได้ ต้องระวางโทษ
 จำคุกตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป” เป็นของรัฐบาล แต่กรรมการขอแก้
 เป็น ๕ ปี ข้าพเจ้ามีความมุ่งหมายอยากจะทำให้เป็นไปตามรัฐบาล เพราะ
 เหตุว่าการจับคนเพื่อดินนั้น เป็นถ้อยคำรวบรัดเพราะการจับคน
 นั้นเป็นการจับคนเพื่อดินได้จริงๆ ไม่ใช่เพื่อเหตุอื่น การจับคนเพื่อ
 ดินได้นั้น ขอให้ท่านคำนึงถึงสภาพการที่หน้าเขตนาของบุตรหลานประ
 ราชชนและของราษฎรทั้งหลายซึ่งต้องเดินอยู่ตามถนนบ้าง บ้างก็ไป
 เวียนหนังสือ บ้างก็ไปวิ่งเล่นที่อื่น ๆ บ้าง ผู้ร้ายจับเด็กไปนั้นต้อง
 ภารรัฐเชิญเอาทรัพย์สินจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยละเพาะซึ่ง
 ข้าพเจ้าแปรญัตติว่า จับคนเพื่อดินได้นั้น ให้ตั้งโทษ ๑๕ ปีเป็นขั้นต่ำ
 เพราะเห็นความเจตนาอันร้ายแรงของผู้ร้าย และมีใจอำมหิตอย่างยิ่ง
 และตั้งโทษให้หนักเพื่อให้ผู้ร้ายมีความหุดาบจำ ไม่อยากจะให้ประ
 พุติดังที่ผู้ร้ายอย่างนี้อีกต่อไป จึงขอให้ตั้งโทษ ๑๕ ปี เพื่อให้ระ
 หุดาบไม่ประพาศอีกต่อไป ให้เหมือนอย่างพระราชบัญญัติวางเพลิง
 ข้าพเจ้ามีความเห็นเช่นนั้น

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าว
 ว่า ข้าพเจ้าอยากจะพูดในข้อนี้แห่งมาตราเดียวกันนี้เอง ว่าควรจะ
 หรือไม่ ก็อย่างนั้น.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า โปรดคัดลงในข้อนี้ด้วยก่อน

นายเตียง ไชยกาด ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า อย่างนั้นก็เหมือนกัน

หลวงวณิชปรีชา กรรมการกิจการ กล่าวว่า การที่คณะกรรมการ
กิจการแก้ไขร่างของรัฐบาล แก้ ๑๕ ปีให้เกิน ๕ ปีนั้น กันเกินโทษ
ค่า ขึ้นถึงถึง ๒๐ ปี กรรมการมองเห็นว่าพฤติการณ์เช่นนี้บางที
อาจจะมีความผิดซึ่งไม่หนักหนาอะไรนัก เพราะฉะนั้นควรจะให้อยู่
ในดุลยพินิจของศาลเป็นเรื่อง ๆ ไป ถ้าหากว่าเป็นเรื่องหนักหนาร้าย,
แรง ศาลก็มีสิทธิ์ที่จะลงโทษให้มาก ในกรณีที่ศาลลงโทษอย่างต่ำ
๑๕ ปีนั้น เห็นว่าอาจเป็นการรุนแรงมากเกินไป และที่กรรมการ
วางกำหนดโทษ ๑๕ ปีอย่างค้ำหนักนั้นว่าไม่ใช่เล็กน้อยเลย เป็นการ
รุนแรงอยู่มากแล้ว มาตรา ๒๒๐ เดิมกำหนดโทษไว้ไม่ให้เกิน ๑๕ ปี
เท่านั้นเอง นี่เป็นกำหนดโทษสูงสุดของมาตรา ๒๒๐ เก่า แต่มาตราน
เราให้กำหนดโทษ ๑๕ ปีเป็นอย่างต่ำ ก็มากกว่าโทษอย่างสูงสุดของ
มาตรา ๒๒๐ เดิม จึงเห็นว่าเป็นการพอสมควรแล้ว จึงได้แก้ไขให้
เป็นไปตามร่างที่เสนอมาน

นายกิมเต็ง ดินรเด็ก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าเห็นใจท่านกรรมการเหมือนกัน ในการที่วางโทษ ๑๕ ปีเป็น
ขั้นต่ำถึง ๒๐ ปีเป็นค่าค้ำหนักกันไป ความมุ่งหมายที่ข้าพเจ้าขอให้คงได้
ตามร่างของรัฐบาล ๑๕ ปีนั้น ฉะนั้นขอคัดค้านต่อการให้ร้ายเห็น
โทษในเรื่องชนิดนี้ให้มาก ก็จะได้ทราบจำไม่กล้าประพฤติก่อร้าย

แรงเช่นนั้น และต้องขอโทษเดา ถ้าหากท่านผู้พิพากษาจะใช้ดุลย
พินิจในเรื่องนี้ ท่านไม่ได้เห็นข้อเท็จจริงด้วยตาของท่านเอง เพราะ
ฉะนั้นการโต้ตอบก็มักจะให้ประโยชน์แก่จำเลย โทษก็จะน้อยผู้ร้ายก็
จะไม่หุดบาป แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าจึงขอฟังความเห็นของรัฐ-
บาลในเรื่องนี้บ้าง

หลวงวรนิตพิริชา กรรมาธิการ กล่าวว่า ท่านผู้เป็นประธาน...

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ประเด็น เขาขอความ
เห็นจากรัฐบาล บางทีจะแจ่มแจ้งไม่ต้องอภิปรายกันมากมาย

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า ที่รัฐบาลกำหนดโทษมา ๑๕ ปีถึง ๒๐ ปีนั้น เพราะเหตุว่า
รัฐบาลรับร่างนี้มาจากสภาฯ ซึ่งได้เสนอมา และแสดงเหตุผลว่าเป็น
การรุนแรงร้ายกาจ และกำลังระบอบอยู่ในการดิ้นรนเพื่อดิ้นไถ่ คือ
ว่าที่รัฐบาลร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นมา และกำหนดโทษ ๑๕ ปี
ถึง ๒๐ ปีนั้น เพราะว่ารัฐบาลรับไปจากสมาชิก และสมาชิกก็ประ-
สงค์จะให้กำหนดโทษให้สูง เพื่อจะเป็นการปราบปรามและข่มขู่กัน
เพื่อไม่ให้มีการกระทำผิดอย่างนี้ และความผิดชนิดนี้ก็กำลังระบอบ
อยู่ในบางส่วนของประเทศ รัฐบาลจึงได้กำหนดโทษมาสูงเช่นนั้น
และเมื่อท่านถามความเห็นของรัฐบาล รัฐบาลก็คงจะต้องลงความเห็น
ที่ใดให้มาแต่ตนเอง

หลวงวรนิตพิริชา กรรมาธิการ กล่าวว่า ในการที่สมาชิก

ผู้หนึ่งแก่ศาสดาไม่ได้เป็นผู้เห็นเองในพฤติการณ์ต่าง ๆ นั้น การพิจารณาของศาสดาก็ย่อมจะฟังจากพระยานหลักฐาน เพราะศาสดาไม่สามารถที่จะไปรู้เห็นเอง การที่คณะกรรมการกำหนดโทษเป็น ๕ ปี เพราะเกรงว่า ถ้าหากจำเป็นไปในกรณีที่ไม่รุนแรง กำหนดโทษอย่างต่ำก็จะมากไป คณะกรรมการขอขกตัวอย่างให้ดู สมมติว่าในกรณีหนึ่งต้องลงโทษถึง ๑๕ ปีแล้ว ก็จะไม่รุนแรงมากเกินไป แม้ศาสดาจะลดโทษฐานปรานีให้ ก็จะมีโทษถึง ๑ ปีครึ่ง ๑ ปี ๖ เดือนเช่น ไม่ใช่โทษเล็กน้อยเลย ควรจะให้เป็นไปตามที่กรรมการร่างมา ยิ่งกว่านั้นความมาตรา ๒๖๘ ซึ่งมีข้อความออกจกรรญอยู่เหมือนกัน แม้กระนั้นโทษก็ยังไม่ถึง ๑ ปีเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นขอให้ท่านพิจารณา ๒๖๘ อรรถ ๓ “ ถ้าหากว่าฉันข่มขืนใจเธาคือฉันมีใจของศาสดาถูกกัด หรือข่มขืนใจเธาคือฉันกำลังแต่ทำคนอื่นไปกัด ท่านว่าฉันต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เดือนหนึ่งจนสามปี ” สามปีเท่านั้นเอง “ ถ้าหากว่าฉันใช้ขบขืนใจเธาคือเอาอำนาจของข่มขืนใจกัด หรือเอาอำนาจของโจรผู้ร้ายมาข่มขืน ท่านว่าฉันต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งจนไปจนถึง ๑ ปี ” เท่านั้นเอง แม้จะเอาอำนาจของโจรผู้ร้ายข่มขืนโทษสูงสุดเพียง ๑ ปีเท่านั้น และนี่กรรมการร่างกำหนดโทษอย่างต่ำ ๕ ปีก็ไม่ใช่โทษเล็กน้อยเลย ถ้าหากว่าจะมากเกินไปก็จะไม่กลมกลืนกับมาตราอื่นๆ มันจะสูงเกินไป มาตราอื่น ๑ ปี ๖ เดือน ๕ ปีก็พอจะได้เลยกันได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะวางโทษสูง

กันมากแล้ว จะทำให้ไกลกันมากกับมาตราอื่นจะเสียไป เพราะฉะนั้น
คณะกรรมการเห็นว่าการจะเป็นไปตามนั้น แต่ทั้งนี้แล้วแต่ที่
ประมุข

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ปัญหาในเรื่องการลงโทษนั้น ดูเหมือนจะหนักไปในทางที่
ทำให้คนเสียคน ดูเหมือนว่าไม่ได้มุ่งหมายจะให้คนกลับตัว ข้าพเจ้า
เห็นว่าในกฎหมายอาญาได้วางโทษ ๑๕ ปีอย่างต่ำที่สุด หรือ ๑๐ ปี
หรือไม่ก็ ๒๐ หรือตลอดชีวิตเลย วางเกณฑ์ ๑๕ ปีนั้นถ้าจะเทียบ
กับเรื่องวางเพลิงอย่างต่ำ ๑๐ เรื่องอื่นโทษยิ่งหนักเสียกว่า ข้าพเจ้า
รู้สึกแปลกใจมากที่ผู้เสนอหรือรัฐบาลเห็นว่าโทษอย่างนั้นเป็นโทษรุนแรง
ก็ควรจะต้องลงโทษกันให้เป็น ๑๐ ปี ข้าพเจ้าก็หาเห็นชอบไม่ ที่
กรรมการแก้ไขมาข้าพเจ้าก็เห็นว่าสูงเกินไป แต่เมื่อแก้ไขเป็น ๕ ปีแล้ว
ข้าพเจ้าก็ต้องรับความมาตราที่เสนอมาในเรื่องการวางโทษนี้ สภา
เราดูเหมือนจะมีมติที่ตรงข้ามมา ๒ ครั้ง คือหลักการทั่วไปเราวาง
นโยบายว่าจะเพิ่มโทษกันทุกอันไป แต่วันหนึ่งข้าพเจ้ายินดีที่สภาฯ รับ
หลักการในเรื่องลดโทษ ก็มาพิจารณาในหลักการจับคนเพื่อสันโด
ษ ในกรณีเพื่อสันโดษอย่างเดียวกับวางโทษอย่างต่ำ ๑๕ ปี ดูเหมือนว่า
การกระทำโทษเช่นนั้นจะทำให้บุคคลเช่นนั้นเสียคนที่เดียว มาตรา ๕ แก่
ไรมาตรา ๒๒ นั้น ในกรณีจับคนเพื่อสันโดษที่เป็นกรรณแรง เราวาง
โทษกัน ๒๐ ปีอยู่แล้ว ทำให้เราขาดใจ และข่มขืนกระทำชำเราเช่น

นั้น ในบางกรณีเช่นนั้นเราเห็นว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาร้ายควรจะได้โทษอย่างหนักข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย แต่ในบางกรณี ๆ ดังคนเพื่อทำโทษให้เสื่อมเสีย อีตต์ระภาพ อย่างหนึ่ง ซึ่งกฎหมายกำหนดอัตราโทษ ๓ ปี แล้ว ถ้าบวก ด้วยโทษ เพื่อคืนได้ อีก อย่างหนึ่ง กลับ จะเป็น ๓.๕ ปีเช่นนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นอันเสีย ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย การจะวางอัตราโทษนั้นจะต้องให้ ได้เดียวกัน ในกรณีเช่นนี้เราทำผิด ๒ กระบุง กระบุงหนึ่งทำให้เสื่อมเสียอีตต์ระภาพ ซึ่งมาตรา ๒๖๘ และ ๒๗๐ นั้น กำหนดโทษอย่างสูง ๓ ปี นั้นกระตุงหนึ่ง และอีกกระตุงหนึ่งคือเอากระตุงเพื่อคืนได้มาบวก ๓.๕ ปีนั้นก็ไม่ได้ตามหลักกันเลย ข้าพเจ้าใคร่จะวินิจฉัยเห็นว่า ขอให้คำนึงถึงระดับการวางโทษและให้ นักตั้งการวางโทษ บุคคลว่าควรจะได้วางโทษให้พอดี การวางโทษกันสูงถึง ๒.๕ ปีนั้น นับว่าสูงพอควรแล้ว ทั้งคู่โทษลงมา ๕ ปีนั้นตามความเห็นของข้าพเจ้าก็ เห็นว่ายังสูงอยู่ การที่เราจะวางอัตราโทษ โดยไม่ให้ศาลใช้ดุลยพินิจเลยนั้น หาชอบไม่ ในระยะเวลาที่เรากำหนดโทษ ๓.๕ ปี หรือ ๒.๕ ปีนั้นเป็นเวลาที่แคบ ให้ศาลใช้ดุลยพินิจได้อย่างน้อยเหลือเกิน การที่เราจะไม่ให้ศาลใช้ดุลยพินิจเลยนั้น ย่อมจะไม่เป็นการชอบที่จะไม่ให้ความไว้วางใจในเรื่องศาลเช่นนี้ ในบางกรณีที่เช่นเรื่องหนักหนาเช่น ในท้องที่ที่มีการตั้งคนเพื่อคืนได้ และศาลจับคนนั้นมาก็ทำได้ทำให้ การนั้นตกลงมาไม่ เพราะฉะนั้นศาลชอบที่จะใช้ดุลยพินิจให้สูงขึ้น

และในบางกรณีบุคคลที่บิดาเถื่อนเห็นเขาทำก็ทำบ้าง และจะดงโทษ
เช่นจะเป็นการหนัก และในระยะเวลา ๕ ปีนั้นเขาอาจดงเป็นพลเมือง
ก็เป็นกำลังของประเทศชาติก็ได้ ถ้าดงโทษมากแล้ว แทนที่จะเป็น
คนดีก็จะต้องเป็นชายเถื่อน และจะต้องตกเป็นทาสไปรวมเขาคืน
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยกรรมวิธีการแก้ไข และขอเสนอให้
ดงมค

ค. เทียม ศรีพิสิฐ รับผิดชอบ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้เสนอให้ดงมคแล้ว

นายกิมเต็ง ดินรุเต็ก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวว่ามี

ข้าพเจ้าขอให้อภิปรายต่อไป

นายกิมทะ นรินทร์พานิช นายฮั่ว คามไท รับผิดชอบ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้

อภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๒๖ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้

ดงมคได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๒๕ นาย เป็นอันขอให้พิจารณาต่อไป

พระยานิเทศศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

กล่าวว่ามีเรื่องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อรัฐบาลรับไปจาก

สภาฯ ได้ตั้งให้ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการผู้หนึ่งพิจารณา เหตุผลที่ข้าพ-

เจ้า ทำไมจึงยอมตามที่สมาชิกเสนอไป ก็เพราะเหตุนี้เอง คนเรา
เกิดมามีอะไรบ้างเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เรามักทำอะไร ก็เพื่อจะหาถูกเพื่อ
จับกระดูก และเรามาทำงานเพื่ออะไร ก็เพื่อจะนำกระดูกเข้า กว
ที่เขาเอาถูกเราไป ไม่มีอะไรเลยที่จะเสียค่ายมากที่สุด และจะเผาบ้าน
เราที่ข้างมัน ขออย่าให้เขาถูกเราไป ขอให้ถูกเราอยู่ก็แล้วกัน เพราะ
ฉะนั้นขอให้ท่านระวังดี ๆ ถ้าเรามีเงินให้เขา ก็ไม่เป็นอะไร ขอให้ถูก
ของเราคืออยู่ที่แล้วกัน ถูกสำคัญมาก ถ้าดีก็เอาไป เช่นเอาไปเมือง
จีน อย่างนี้ที่ไม่มีทางจะลงโทษ แล้วศาลจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้น
จึงควรจะได้ ให้รับโทษอย่างสูงสุด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าได้เป็นกรรมมา
ฉกรรจ์โดยยอมตามที่สมาชิกเสนอมา เพราะเห็นว่าอะไรเป็นที่ถูกต้อง
ก็คือถูกที่จะจับกระดูกของเรา เราทำมาหากินทำไม ก็เพื่อถูกที่จะจับ
กระดูกคือไป ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วเราอย่าไปทำเสียดีกว่า ถ้าไม่คิดถึง
ถูกเข้าของเรา

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
ว่า ความจริงในเรื่องควรที่จะไม่บัญญัติโทษนั้น ได้มีสมาชิกผู้หนึ่ง
อธิบายอย่างแจ่มแจ้งน่าฟังมาก ซึ่งถ้าท่านผู้ใดได้ใคร่ครวญตาม
นั้นแล้ว เห็นว่าควรจะได้โทษลงไปอีก ครั้งกรรมฉกรรจ์ได้ตั้งปัญหา
ว่าเราควรจะได้ ๑๕ ปีหรือ ๕ ปี ก็เป็นการเริ่มต้นนี้ กรรมฉกรรจ์เห็น
ว่าเมื่อต้นเราก็คิดถึงความผิดเสียก่อน ในเวลาที่จับคนเพื่อสืบไล่อาชญา
ทางแตกต่างกัน รุนแรงบ้างไม่รุนแรงบ้าง อัตรารับโทษสำหรับ

กรณีที่ไม่รุนแรงเป็นแต่ทำให้เสียชื่อเสียง และทำให้ต้องเสียค่าสิน
ไถ่บ้างเท่านั้น ด้วยเหตุฉะนั้นเราจึงได้ปล่อยให้ศาลใช้ดุลย
พินิจคิดว่า ที่จะเปิดประตูค้าเสียทีเดียว ก็ขอว่าเขากำหนดโทษเป็น
อย่างสูง ถ้าหากว่าจะเป็นอย่างนั้นแล้วก็จะเป็นการเกินสมควรไป
ก็ได้ เหตุฉะนั้นเราเห็นว่าทางใดไม่มีดีเท่าที่จะปล่อยให้ศาลใช้ดุลยพินิจ
วินิจฉัยเอา อีกข้อหนึ่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่าควรเพิ่มโทษมากขึ้น ไม่ใช่
เป็นเหตุอื่นที่จะทำให้ความผิดนั้นลดน้อยลงไปได้ ประกอบด้วยเหตุผล
หลายประการ แต่อย่างไรก็ดีก็เป็นเหตุช่วยเหลือบ้าง ด้วยเหตุฉะนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่เราจะเพิ่มโทษอัตราตั้งแต่วกตบจะเป็นผลร้าย อีก
ประการหนึ่งความผิดของคนเรา ทำผิดลงไปไม่ใช่เนื่องด้วยความ
ซื่อซุกได้อย่างเดียวหาไม่ เนื่องจากเหตุอื่นด้วย เนื่องด้วยจากการดื่ม
พันธุสินความก็เป็นที่ และอีกประการหนึ่งถ้าไม่เป็นการกระทำอันร้าย
แรงมากเกินไปแล้ว เราก็ได้วางโทษไว้อย่างร้ายแรงแล้ว ด้วยเหตุ
ฉะนั้นตามที่วางกำหนดอัตรานั้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้เป็นที่พอใจของผู้
แปรญัตติได้แล้ว

นายตำรวจ ฌด่าปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดด่าปาง กล่าวว่
ข้าพเจ้าก็มีความเห็นชอบด้วยที่รัฐบาลได้วางมา ข้าพเจ้าขอให้ท่าน
ระลึกคู้ว่ากรรทที่เราได้แก้ไขกฎหมายลักษณะอาชญาณ์เพื่ออะไร แก่
ทำไม ทำไม่ถึงต้องแก้ไข เราจะต้องคำนึงเสียก่อน เพราะเหตุว่ามี
ผู้ร้ายจับเพื่อนมนุษย์เรา ไม่ใช่อื่นหรือ ก็ท่านจะไปเปรียบกับ

ปล้นสดมภ์ไม่ได้ ฉะนั้นกระทำผิด ๆ กัน คือในเรื่องนี้เขามนุษย์
 เราไปเป็นเครื่องทำมาหากิน เป็นเครื่องบังหน้า จะต้องการเอาแต่
 มนุษย์จริงๆ ไม่ใช่ต้องการทรัพย์ ต้องการทรัพย์ภายหลัง นี่เราจะ
 เห็นว่าความโหดร้ายเพียงไร ตามหลักว่ามนุษย์จะต้องอยู่ด้วยกันเป็น
 ปกติสุข ผู้หนึ่งผู้ใดมากระทำร้ายกันไม่ได้ อีกประการหนึ่งในหมู่
 นักนิติศาสตร์ย่อมเห็นว่าการลงโทษนั้นมีหลักอย่างไร ซึ่งอาจารย์ของ
 ข้าพเจ้าคือเจ้าคุณนิติศาสตร์ฯ ได้เคยสอนมาแล้วว่า เพื่อเป็นการ
 ปรามปรามและค้ำคั้นคนผู้ร้าย และเพื่อป้องกันการทำผิดค้ำคั้น
 คนผู้ร้ายให้กลายเป็นคนดี เพื่อชดใช้ความเสียหาย และเมื่อเราจับ
 ลุงของเราไปจะเอาอะไรมาชดใช้ความเสียหายได้ ไม่มีอะไรเลย คิด
 เป็นเงินทองไม่ได้ ท่านคิดให้คิดว่าการจับคนนั้นจะคิดเป็นความเสียหาย
 หารไม่ได้ จะเอาอะไรมาชดใช้ไม่มีเสียเลย ถ้าเขาเอาทรัพย์เราไป
 ค้ำคั้นค้ำคั้นให้ผู้ร้ายใช้ทรัพย์ได้ แต่ถ้าผู้ร้ายเขาถูกหุดานของเราไป
 ความเสียหายของเราไม่มีค่า คือมีค่าสูงเหลือเกิน ในชีวิตของมนุษย์
 และในส่วนของความดีของมนุษย์นั้น เพราะฉะนั้นไม่ใช่อยู่ใน
 เรื่องการกำหนดโทษมากหรือน้อย เพราะฉะนั้นจะต้องรู้จักลักษณะ
 การกระทำผิด มนุษย์เรานั่งอยู่ด้วยกันแล้วก็มีผู้จับกันไปกักขังเพื่อ
 ดินได้เช่นกัน เห็นมนุษย์เป็นสัตว์ เป็นสินค้าไปหรือ เพราะฉะนั้นจึง
 ควรแล้วที่จะลงโทษให้หนัก ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย คือตั้งแต่ ๑๕ ปีถึง
 ๒๐ ปี อีกประการหนึ่งถึงจะวางโทษได้ ๑๕ ปี ถ้าจำเลยรับสารภาพ

ค่าดักจะไร่ คุดยพิณจกอาจะตโตโทษได้อีก เพราะฉะนั้นเราจึงขอ
ให้ท่านเชื่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเถิดว่าท่าน ได้มี
หลักฐานในการที่ท่านเชื่อ และเราพเจ้าก็เชื่อจริง ๆ

ค. ยูเกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่า ในกรณีเรื่องวางอัตราโทษที่เราได้วางนี้ ก็เนื่องจากเหตุผลซึ่งมา
จากคนกลาง ตามธรรมเนียมการที่จับคนเพื่อสืบไถ่หนี้หาได้จับโดย
ฉะเพาะตัวของเราเองไม่ ย่อมจะเกิดจากคนกลาง เพราะฉะนั้นกฎ
หมายจึงได้ลงโทษคนกลางด้วย การที่เอาคนเพื่อเป็นต้นค้ำนี้ ตาม
ธรรมเนียมมนุษย์เรา ถ้าหากว่าเรายังไม่ได้รับการศึกษาพอเพียงเรายัง
ไม่มีชีวิตอันสมบูรณ์ ความรู้สึกของคนที่เป็นคนชั่ว เราจะกดขี่ต้น
ค้ำด้วยอะไร นอกจากจะบังคับเขาให้หนัก จึงควรลงโทษเขาให้
หนักเพื่อจะต้องการให้เขาไม่ให้กระทำผิดต่อไป คือท่านจะคิดแต่แง่
เดียวว่าเราไม่ควรจะให้ลงโทษ ไม่ให้วางกำหนดโทษอย่างสูงเช่นนั้น
เราจะมีประมอดกฎหมายลงโทษมนุษย์ผู้กระทำผิดทำไม เราต่างกฎ
หมายอาชญาเดี่ย ท่านจะเห็นกฎหมายของชาติที่พอเห็นว่าเราลงโทษ
ประหารชีวิต ท่านคงจะทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์เมื่อเร็ว ๆ นี้ เขาเอา
ไปยิงเป้าเดย เป็นแต่เพียงเรื่องตลกดีที่ท่านนั่นเองเราถกลงโทษ ๕ ปี แต่
ถ้าหามมนุษย์เรานั้นจะวางโทษเท่าเช่นนั้นไม่ได้หรือ ถ้าเราจะคิดว่า
ชีวิตของมนุษย์แต่ละตัวต่างกันมาก ในประเทศที่ศิวิลลีย เช่นอเมริกา
และฝรั่งเศสนั้น เขาวางอัตราโทษแรงกว่านั้นหลายเท่า ทั้งนี้ไม่ใช่ประ-

เทศเราจะหุบปากเดือน ไม่ใช่หมายความว่าเรามีการศึกษาน้อยกว่า หรืออะไรอย่างนั้น ไม่ใช่ เป็นแค่เพียงว่าบังคับมิให้ผู้กระทำผิดมากขึ้นเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลและข้าพเจ้ารอให้ถึงโทษ ๑๕ ปี ก็มีเหตุผลคงที่ได้กราบเรียนมาน

หอดวงวรมนิตปริชา กรรมาธิการ กล่าวว่่า บางทีผู้เดินขบวนเดิม ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะคิดแต่เพียงจังหวัดของท่านซึ่งมีเหตุร้าย เกิดขึ้นเท่านั้น ท่านอาจไม่คิดถึงจังหวัดอื่นๆ ซึ่งจะไม่เกิดเหตุเช่นนั้นเกิดขึ้นก็ได้ ถ้าในกรณีที่มีเหตุเกิดขึ้นในจังหวัดของท่าน ที่ท่านหวาดหวั่นอยู่ แล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าศาลยุติธรรมคงจะใช้ดุลยพินิจเพื่อที่จะลงโทษ สูงพอเพื่อให้สมแก่ความผิดที่มันได้กระทำไป ศาลคงจะไม่ลงโทษแค่เพียง ๕ ปี ศาลจะลงโทษเท่าไรก็ได้ แต่ไม่เกิน ๒๐ ปี ข้อที่ท่านกล่าวว่าจะลงโทษแค่เพียง ๕ ปีนั้น ท่านอย่ากลัวเลย ศาลยุติธรรมคงจะมีบัญญัติพอที่จะลงโทษแก่ผู้กระทำผิดในข้อนี้ ท่านควรจะให้เกียรติยศแก่ศาลยุติธรรม เกียรติยศของศาลยุติธรรมเราในบัดนี้ เราพยายามที่จะให้ประมวลว่ามีครบทุกบรรพแล้ว เราอย่าไปคิดว่าจะเอาโทษ อย่างสูงเท่านั้น เราควรจะเชื่อเกียรติยศของผู้พิพากษาของเรา เพราะอย่างไรก็ดี การกระทำผิดศาลจำเป็นจะต้องพิจารณาลงโทษผู้กระทำผิดตามสมควรแก่โทษานุโทษ ไม่ใช่ที่เราไปจับจำเลยผู้กระทำผิดแล้วลงโทษมันจนไม่มีทางที่จะไปไต่เมื่อไร ถ้าเช่นนั้นถึงลงโทษประหารชีวิตเสียก็แล้วกัน อีกประการหนึ่งสมควรที่การจับคนเพื่อ

ดินได้บังคับเอาเงิน ๑๐๐ บาทเช่นนั้น ท่านจะลงโทษถึง ๑๕ ปีเช่นนั้น
 มันไม่มากเกินไปหรือ อย่างที่ข้าพเจ้าเคยได้ยินผู้พิพากษาหลายท่านว่า
 โทษในบางกรณีถึงโทษ ๑๐ ปีจะแรงไป เช่นปล้นโค ม้า เป็นต้น
 ในที่ประชุมอธิบดี คงที่ข้าพเจ้าได้เคยอ่านรายงานการประชุมอธิบดี
 ซึ่งมีความเห็นว่าอยากจะได้โทษอย่างต่ำลงมา จะเป็นเท่าไรนั้นยังไม่
 ได้พิจารณาถี่ถ้วน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ถือว่าโทษปล้นนั้นอย่าง
 ร้ายแรงซึ่งผู้พิพากษาได้เห็นเหตุการณ์มาเป็นเวลานานก็ยังมีความเห็น
 ว่า โทษอย่างต่ำนั้นสูงเกินไป ในบัดนี้เรามากำหนดโทษอย่างต่ำ ๑๕
 ปี ก็ไม่มีเหตุผล ในกรณีซึ่งเป็นกรณีเล็กน้อย ถ้าจะให้กำหนดโทษ
 ๑๕ ปีก็แก่ท่านเอง ถ้าจะลดโทษก็เพียง ๑ ปีครึ่ง แต่อย่างไรก็ดี
 กำหนดโทษที่กรรมการกำหนดมาเป็น ๕ ปีนั้น กรรมการก็ยังไม่รู้สึก
 ว่าจะหนักไปเสียด้วยซ้ำตามทบทวนอุบถกล่าว แต่รู้สึกว่าเป็น ๕ ปีพอ
 จะสมควรให้ได้ ยิ่งกว่านั้นขอให้ท่านสมาชิกระดัด เมื่อวานขึ้น
 สภาท่านเองก็ได้กำหนดโทษฐานปลอมหนังสือจาก ๑ ปีเป็น ๑ ปี
 เดียวเราจะเพิ่มกำหนดโทษให้เป็น ๑๕ ปีอย่างต่ำนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็น
 ชอบอย่างยิ่งทีเดียว เพราะอย่างไรก็ดี โทษอย่างสูงก็มีกำหนด ๒๐
 ปีแล้ว ศาลจะลงโทษเท่าไรก็ได้ ในกรณีที่ร้ายแรงอย่างที่ท่าน
 ผู้แทนกาญจนบุรีว่า เราจะลงโทษ ๑๕ ปีก็ได้ ไม่น่าจะมีข้อร้องเ
 ื่ออะไรเลย เพราะฉะนั้นในเรื่องกำหนดโทษนี้ คณะกรรมการก็ยังไม่
 วิตของที่จะทำให้เป็นเท่าไร เพราะฉะนั้นกรรมการเห็นสมควร
 มัดจ ๑๕ ปีตามที่ท่านวางมา

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา กล่าว ว่า ตามที่ท่านกรรมาธิการแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย โดย เรื่องนเรศวรบัญญัติโทษผู้กระทำความผิดซึ่งหาเตียงศพชนใหม่ประเภทหนึ่งซึ่งจับคนมาเรียกค่าสินไถ่ ถือว่าคนเป็นอะไรไป เห็นคนเป็นสัตว์ไปหรือ ที่เรศวรบัญญัติเช่นนั้นก็เพื่อจะตงโทษให้หนักเพื่อจะไม่ให้คนประพฤติก้างหาก ไม่ใช่ให้ศาลใช้ดุลยพินิจ เมื่อเขาคนไปเพื่อสินไถ่แม่แต่ตั้งตางค์เดียวก็ตงโทษ ๑๕ ปี เหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้ ขอให้คงไว้ตามร่างของรัฐบาล ข้าพเจ้าขอให้ลงมติ

นายสร้อย ฌด่าปาง รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า มีผู้เสนอขอให้ลงมติ และมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๕๖ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๑๖ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า เป็นอันว่าเป็นไปตามร่างของรัฐบาล มาตรา ๕ ท่านจะให้ เป็นไปตามที่ตกลงกันแล้ว แต่ขอทำความเข้าใจใหม่ว่า ที่ตกลงใหม่นั้นเฉพาะบรรพ ๕ แต่เป็นพระราชบัญญัติคณะรัฐมนตรี จะให้เป็นไปอย่างไร

หอดวงวรมติปริชา กรมการกร กล่าวว่ กรมการกรคณะ
ขอให้เป็นไปตามนี้ เพราะไม่มีใครแปรญัตติ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอันว่ามาตรา ๑ ผ่านไป
นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่
ในมาตรา ๑ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ แต่ไม่ได้รับการพิจารณา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ได้ตกลงกันแล้วว่ให้เป็น
ไปตามอย่างรัฐบาด เพราะฉะนั้นจะเป็นไปอย่างอื่นไม่ได้เลย

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่
ข้าพเจ้าแปรญัตติก็เอาอย่างรัฐบาดเหมือนกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เมื่อเอาอย่างรัฐบาดแล้ว
ก็เอา ๑๕ ปี หมายความว่าตามร่างเดิม อภิปรายกันแล้วแต่เปลี่ยนแปลง
ไม่ได้เลย

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่
เท่าที่แปรไว้ ก็แปรจากของรัฐบาดเหมือนกัน แต่ว่ยังไม่ได้พิจารณา
ข้อแปรญัตติของข้าพเจ้า

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เมื่อตกลงให้เป็นไปตาม
ร่างของรัฐบาดแล้ว จะให้ตกลงอย่างไรอีก ข้าพเจ้ายังไม่เห็นมีทาง
เปลี่ยนแปลงอะไรเลย

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่ เป็นหน้าที่ของผู้แปรญัตติจะต้องทักท้วงต่อคนที่จะลงมติ ก็
ได้ถามว่ข้อแปรญัตติของท่านมีอย่างไร

นายทองอยู่ พนมพนัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
ในเรื่องนี้ข้าพเจ้ายกมือหลายครั้งแล้ว แต่ท่านประธานฯ ก็ไม่เห็น
ให้พูด

ทำการแทน ประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้า ไม่รู้ว่จะ คอบ
อย่างไร ท่านตั้งมายุกมือแล้ว ข้าพเจ้าไม่เห็นให้คนอื่นพูด เมื่อเรา
พูดเสร็จแล้ว เมื่อท่านยกมือครั้งแรกข้าพเจ้าไม่เห็น แล้วท่านก็ไม่
ยกมือ แต่จะถือว่อยากจะพูดแล้วไม่ได้พูด และเมื่อคนอื่นไม่ได้ทก
ก็วง เมื่อข้าพเจ้าได้ให้ลงมติในการปรึกษาไปแล้วก็ไม่มีประโยชน์ที่
จะทกก็วง โปรดพิจารณามาตรา ๕

หลวงวรมติปริชา กรรมการการ กล่าวว่ มติเมื่อคืนข้าพเจ้า
เห็นว่เป็นมติระหว่างคณะกรรมการกับรัฐบาลเท่านั้น ซึ่งข้อแปร
ญัติคดีของผู้แทนชนบรนั้นยังหาได้ พิจารณาไม่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านโปรดอ่านคำแปรญัติ
ของผู้แทนชนบร

นายทองอยู่ พนมพนัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
คำแปรญัติคดีมีดังนี้ คือว่ ขอให้จำคุกตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไปจนถึง ๒๐ ปี
คือแก่จาก ๑๕ ปี ทั้งนี้มีความเห็นว่ในการที่คนได้เสียคนนั้น ไม่ได้
เสียด้วยตัวของเขาเอง เสียโดยทางรัฐบาลทำให้เขาเสีย รัฐบาล
ควรจะบำรุงเศรษฐกิจขึ้น ควรจะลดภาษีอากรของผู้ยากจน รัฐบาล
ไม่ได้ทำเช่นนั้นเลย ราษฎรจะเอาเงินที่ไหนมา ก็จำเป็นจะต้องหา

*
เสียงชีพ ของเขาค้วย ความดำมาก เพราะ ฉะนั้นขอให้ดกโทษองมา
๑๖ ปี

จนวรัช ฐครุณเดทยั กรรมมาธิการ กล่าววว่า สมอกนชาพเจ้า
ก็ได้กรวเรียนแแต่ครั้งหนึ่งจำบุคคลที่กระทำผิดเกิดจากอยากได้ฝ่าย
เดียวก็หาไม่ แต่เกิดจากบางประการในเหตุต่างๆ กล่าวคือเกิดจาก
ดับพันธุก็มี หรือเกิดจากสติวิปลาศ์เชื่อนแซ เช่นนเป็นคน เพราะ
ฉะนหนการทจะดงโทษให้หนักอย่างเดีย เพราะฉะนหนเป็นเหตุร้ายมาก
กว่าเหตุกต เป็นผลร้ายมากกว่าผลดี บคนได้ มีดมาชิกคนหนึ่งให้
ความเห็นว การทเหตุผลแแต่เหตุร้ายทเกิดขึ้น ไซวจะเนื่องจากเหตุ
กตงทตมาชิกทงหลายเข้าใจนหนามีได้ เกิดจากจำบุคคลเรายังไม่ได้
รับการศึกษากตบ้างเหตานเป็นคน เพราะฉะนหนชาพเจ้าจึงเห็นวท
ดมาชิกเด้นอให้ดกโทษองมานนเป็นการชอบมากแแต่ อีกประการ
หนึ่งทตมาชิกกถาววว่าการทเรานมีการดงโทษนเพื่อคตสันดาน ความ
จริงในเรื่องการดงโทษรุนแรงเรานมีมาบ้างในครั้งโบราณกาล แแต่
คเหมือนวจะแรงยิ่งกว่ากฎหมายอาชญา ทานดงโทษทรมานคางๆ
เมื่อมีการดงโทษเช่นนแแต่ การโจรผู้ร้ายหาได้ดงบจนดินเชิง กงน
ก็แแต่ดงให้แแต่เห็นแแต่ว่าการดงโทษอย่างเดียฉะนหน ไม่ใช่ทางททำให้
โจรผู้ร้ายคูนัยไป การดงโทษบุคคลก็เพื่อความระงับเท่านั้นเป็นดงน
ใหญ่ คือวบุคคลคนนกระทำความผิด จะดงวถ้าจะให้ยู่ค่อไป
โดยดำฟังก็เหมือนหนึ่งวาคคนนก็จะเป็นเดือหรืองร้าย อาจจะร้ายช
คนอื่นได้ เพราะฉะนหนจะได้เขาพอกตงเดีย เพื่อไม่ให้กระทำความ

ผิดต่อไป และขอที่จะเป็นการคิดค้น คำนวณ ขาพเจ้าก็ไม่เห็นด้วยว่าจะ
ทำได้จริง เท่าที่มีสมาธิก็เสนอว่าควรจะเป็น ๑๐ ปีนั้นขาพเจ้าเห็น
พองด้วย

ร.ต. เนตร พุนวดีฉัน กล่าวว่ ถ่าสมาธิได้ฟังแง่ของขาพ-
เจ้าแล้วบางที่จะเห็นด้วยว่าโทษช่นตา ๑๐ ปีนั้นเป็นการสมควร ขาพเจ้า
รอกถ่าว่ในมาตราโทษค่า ๑๕ ปี และในมาตราอื่นเอาโทษช่นค่า
๒๐ ปี มันแตกต่างกันเพียง ๕ ปีเท่านั้น ผู้ร้ายเมื่อต้องถูกรับโทษก็จะ
เห็นว่ โทษ ๆ จะต้องรับโทษ ๑๕ ปีแล้ว มันก็น่าจะทำเฉยให้ ถึงชด
ในมาตรา ๕ ก็ถ่าว่ แทนที่จะไม่ซ้ำเราก้ซ้ำเราเฉยเฉย เพราะโทษผิด
กัน ๕ ปีเท่านั้นเอง ท่านจะต้องคิดให้คงหนัก แต่ถ้าหากว่าผิดกัน ๑๐
ปี หรือ ๑๕ ปีแล้ว มันจะยอมช่นตาของมาตรา ๑๐ เป็นหัวใจของนัก
โทษ นักโทษนั้นเป็นผู้ท่มีอะไรก็ตามที่เกิด แต่เมื่อต้องได้ทำผิดแล้ว
จะต้องคิดถึงชดที่ชดของมัน ขาพเจ้าเห็นด้วยว่ควรจะเป็น ๕ ปี แต่
ว่ ๕ ปีนั้นได้ตกไปแล้ว เพราะฉะนั้นขาพเจ้าจึงขอให้เป็น ๑๐ ปี หอ้ง
ว่ท่านสมาธิคงจะเห็นในแง่นี้ด้วยอย่างขาพเจ้า

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่ มีสมาธิบางท่านอ้างเอาว่การศึกษาพอคว่า ถ้าการศึกษาดี
แล้ว จะไม่มีความผิดอาญา ขาพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่ คนที่ขาพ-
เจ้าได้ตั้งเกณฑ์การศึกษาว่ คือว่จะมีการศึกษาดีหรือไม่ดีแล้ว ความ
ผิดก็จะมากอยู่เช่นนั้นเอง คือว่ถ้ามีการศึกษาดีแล้ว ความผิดก็จะ

เปลี่ยนลักษณะไป และประเทศที่เจริญแล้ว การศึกษา มีผู้กระทำ
 ผลิตในการปลอมแปลงเงินตรา และปลอมหนังสือมากขึ้น แม้แต่หนังสือ
 ต่อกتبแล้วก็เซ็นชื่อลงไปในตัวเดิมนี้ นี้ไม่ได้หมายความว่า การ
 ศึกษาดีแล้ว ความผิดอาญาจะน้อยลงไป มิฉะนั้นแล้วศาลหลวงจะ
 ไม่มีเลย นี่จะต้องมีศาล มีคุกตราง เพราะฉะนั้นการศึกษาไม่ได้
 ทำให้ความผิดในทางอาญาลดน้อยลง ความผิดชนิดป่าเถื่อนนั้นได้หมด
 ไป แต่มีความผิดที่ใช้ในวิชาความคิดและวิทยาการต่างๆเพิ่มจำนวน
 ขึ้น เพราะฉะนั้นการศึกษาไม่ใช่จะมาทำให้เราควรลดโทษ การ
 ที่เราลดโทษมากแล้วเป็นการเพราะคนร้าย นี้ก็ไม่จริง จริงแค่เพียงว่า
 จะเอาเข้าคุกหนึ่งหรือ ๕ ปี หรือ ๑๐ ปีก็ไม่แปลก ข้อสำคัญอยู่ที่ว่า
 เราจะลดโทษในสิ่งที่ควร เมื่อเห็นว่าจะไม่ควรลดโทษแล้วก็ปรับสถานใด
 สถานหนึ่ง แต่ถ้าเอาเข้าคุกแล้ว ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี ก็เหมือนกัน ถ้า
 หากว่าคนที่ถูกเพราะเป็นผู้ร้ายแล้ว มันก็ผิดเช่นเดียวกับขโมย ข้างเจ้า
 อยากรจะพูดอีกข้อหนึ่งว่า ที่เรียกว่าขโมยกันคืออย่างนี้ คือถ้าทำผิด
 ถ้างดโทษปีเดียว เขาก็จะทำผิดอีก เพราะฉะนั้นถ้ามันจะทำผิด ซ้ำ
 เดียว ๑๕ ปี ในระหว่าง ๘ ปี หรือ ๑๐ ปี เขาก็จะทำผิดไม่ได้ เช่นนี้
 เพื่อป้องกันความผิดและเป็นการตัดต้นตอ ถ้ามันมีความลำบากตาม
 มาก ก็ไม่กล้าจะทำผิดคิดร้ายอะไรก็ได้ นี่พูดอีกแง่หนึ่ง การที่เพราะ
 ผู้ร้ายนั้นไม่ใช่ระหว่าง ๕ ปี ๑๐ ปี แต่ว่าถ้าอยู่ในคุก มันก็ตัดต้นตอ
 ได้ เพราะมันต้องคิด

พระธำมรงค์ประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงธรรมการ
 กล่าวหา ข้าพเจ้าขอต่อขอความที่ท่านรัฐมนตรีอธิบายเมื่อก่อนออกฉีก
 นิคเกิด อะไร ๆ ร้อยแปดก็การศึกษา ห่าอะไร ๆ ไม่ได้ก็การศึกษา
 ขอให้พวกท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอทราบให้อ้อว่า ขัดขวางการศึกษาบ้าง
 ขอหนึ่ง อีกขอหนึ่งมนุษย์เรานั้น ไม่ได้เกิดมาวันเดียวพร้อมพร้อมกัน
 อยุ่ เกิดมาก่อน แก่ไปก่อน คายไปก่อน แก่ที่หลัง คายที่หลัง มี
 บางท่านบอกว่า ตามกฎหมายอย่างนี้ ทำไม่ไม่แก้อย่างนั้น ทำไม่ไม่
 ให้การศึกษาอย่างนั้น รัฐบาณเกิดมากเดอน พิโรธเยย เด็กเกิดมาก
 เดอนจะไปแก้อะไรกันได ที่เราทำกันทำไปด้วยดะระที่อยู่ทั่ว ๆ ไป ขอ
 ให้คิดกันอย่างนี้บ้าง

ขุนวรดิษฐ์ครุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวหา
 บางที่ท่านรัฐมนตรีผู้หนึ่งจะเข้าใจค่าว่าการศึกษาของข้าพเจ้าผิดไป
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจำเป็นที่จะต้องขอชี้แจงให้ทราบในที่นี้ ถ้าหากว่า
 ข้าพเจ้าไม่ชี้แจงแล้ว จะทำให้ประชาชนพดเมืองเข้าใจผิดเห็นว่าการ
 ศึกษาไม่มีประโยชน์แก่ประเทศชาติเสียเลย ที่ข้าพเจ้าพูดถึงการ
 ศึกษา นั้นหมายถึงการศึกษาในทางใจ ไม่ใช่การศึกษาในทางวิทยา
 การ ขอให้เข้าใจให้ดีกว่าก่อนที่ท่านจะพูดไป ถ้าหากว่าท่านเห็นว่าการ
 ศึกษาไม่มีประโยชน์แล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา ขอโทษ โปรดอย่าอภิ-
 ปรายยานัก ขอให้เข้าอยู่ในประเด็น

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
 เพราะเหตุฉะนั้นแหละ ข้าพเจ้าจึงได้ ข้างแจ้งให้ที่ประชุมฟังว่า ความ
 ผิดที่คนเราทำไปนั้น หากใช้เกิดแต่ความอยากได้ ฝ่ายเดียวหรือเกิดแต่
 ความชังอย่างเดียว ย่อมไม่รุดถึงผลร้ายในทางไกล ไกลก็เป็นได้
 หรือการศึกษาทางใจยังไม่ดีพอก็เป็นได้ ด้วยเหตุนี้แหละข้าพเจ้าเห็น
 ว่าการที่เราจะลงโทษให้สูงเท่าไรก็ยังไม่เป็นเหตุเพียงพอที่จะให้ความ
 ผิดทั้งหมดลงไปได้ เป็นแต่เพียงเครื่องช่วยเหลือนับว่าเท่านั้น

นายเตียง ไชยกาจ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
 ว่า ผู้ที่ทนายข้าพเจ้าขอเรียนว่าผู้แปรญัตติคนข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย โดย
 เหตุที่บางที่ท่านเห็นว่าควรจะต้องตราโทษชั้นแรก ๓๕ ปีนั้น จะนึก
 ถึงตัวอย่างที่ร้ายแรงจริงๆ แต่อย่าลืมว่ากฎหมายอาญาคือความ
 ความหนึ่งคือโดยเครื่องวัด มีฉะนั้นแล้วอาชญากรรมซึ่งเราน่าจะคิด
 ซึ่งไปตรงกับหลักที่ว่าความผิดที่เกี่ยวกับบทบัญญัติ คือตัวอย่างที่จะ
 ชกให้เห็นในเวดอันซึ่งนึกได้ใหม่ๆ ก็คือว่า อย่างชายคนหนึ่งไปดอง
 ทำชู้กับบุตรสาวบ้านคนหนึ่ง พ่อแม่เขาจับได้ในเรือน เขาก็ไม่ให้
 ออกมา หรือตามประเพณีบ้านนอกเขายังคับให้แต่งงานกันเสียก่อน
 โดยวิธีให้เอาเงินมาวาง จะคิดความอย่างไร แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้า
 คิดว่าต้องตั้งอัตราขึ้นเสียแล้ว แต่ในกรณีนี้จะเรียกว่าร้ายแรงหรือไม่
 ไม่ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ร้ายแรงเกินไป เพราะฉะนั้นการเขียนกฎหมาย
 เพื่อจะปราบ คนชนิดหนึ่ง แล้วต้องระวังว่าจะไปตรงกับพฤติการณ์

บางอย่างหรือบางกรณีคงคิดอย่างทุกต่างแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
เห็นวาทกรรมที่แปรญัตติ ๓๐ ถึง ๒๐ มีผิดแล้ว โดยเหตุที่ว่าถ้ากรณีเป็น
เรื่องร้ายแรงก็ใช้ตราโทษอย่างสูงบังคับได้ และโดยเหตุเดียวกัน
เมื่อโอกาสให้ศาลลงโทษอย่างเบาในกรณีไม่ร้ายแรง

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าววาท
ที่ข้าพเจ้าขออนุญาตพูดกันเกี่ยวกับข้อบังคับ เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าเรียน
ไม่พอ คือเมื่อท่านประธานฯ ได้ให้ลงมติไปแล้วว่าจะเอาตามร่าง
รัฐบาลหรือจะเอาตามร่างกรรมาธิการ ข้าพเจ้าขอพูดถึงเรื่องข้อบ
บังคับก่อน ดังนี้

ถ้าการแทนประธานสภาฯ กล่าววาทที่ท่านที่ทรงมาข้าพเจ้า
ก็เห็นด้วย คือเมื่อท่านประธานฯ ได้ให้ลงมติแล้วผู้แปรญัตติผู้หนึ่งกับร่าง
ของรัฐบาล เมื่อเสร็จไปแล้วปรากฏว่ายังมีผู้แปรญัตติอีกหลาย
คือเสนอให้ เป็น ๓๐ ถึง ๒๐ บกัตของลงมติก่อนใหม่ ที่ได้ลงมติก่อนนั้น
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าผู้แปรญัตติคือนายทองอยู่ฯ เห็นด้วยแล้ว กรรมาธิ
การเมื่อท่านที่ทรงฯ จึงอยู่จะเอาตามข้อบังคับแบบเดิมก็ต้องเป็นเช่น
นั้น แต่ในบางกรณีควรผ่อนผันได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าทำไมในกรณีนี้จึง
จะไม่ผ่อนผัน เพื่อหวังประโยชน์ส่วนรวม เพราะฉะนั้นขออย่าได้
อภิปรายกันในเรื่องข้อบังคับอีกต่อไป

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าววาท

ข้าพเจ้าจำเป็นจะต้องขอความกรุณาจากท่านอีกสักเล็กน้อย เพราะเหตุ
ว่าเมื่อที่ประชุมได้ลงมติไปแล้วก็จะกลับรื้อฟื้นกันอีกไม่ได้

นายแฉ ฉันทลักษณะ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเองมีความเห็นพ้องกับผู้แปรญัตติ แต่ถึงกระนั้นก็ตามโทษที่
วางไว้ถึง ๑๐ ปีก็ยังแพงไป แต่นั่นก็โตมโตไปแล้ว ที่คดีท่านเช่นนี้แต่
เห็นพ้องกับผู้แปรญัตตินั้น เพราะเหตุว่ากฎหมายบทนี้เนื่องจากจะออก
ในสภาของเราเนื่องจากมีผู้ร้ายชุกชุม แต่เพียง ๒ จังหวัด หรือ ๔
จังหวัด ข้าพเจ้าขอรับรองได้ คดีเดียวว่าการจับคนไปเพื่อสิ้นโทษ ใน
จังหวัดของข้าพเจ้าก็ตามหรือจังหวัดที่ข้างเคียงก็ตาม ไม่ปรากฏเคย
แต่อย่างไรก็ตามถ้าจะคิดถึงโทษปล้นทรัพย์แล้ว โทษปล้นทรัพย์เป็น
การออกฉกรรจ์และหาคาดเดายากว่าเป็นกอง การออกกฎหมายจะเป็น
การลดทอนกันคงที่เพื่อนัดมาซึ่งผู้แทนอุบลฯ ได้อภิปรายมาแล้วฉนั้น และ
อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าขอรับรองอีกข้อหนึ่งว่าอย่าว่าแต่จังหวัดของ
ข้าพเจ้าเลย แม้แต่จังหวัดอื่นๆ อีกหลายสิบจังหวัด คงไม่มีใครกล้า
ยืนยันว่าได้เกิดมีขึ้น ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นวาทกำหนดโทษ ๑๐ ปี
นี้สูงมากทีเดียว

นายกิมเต็ง สิบบุเด็ก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวว่า
เท่าที่ข้าพเจ้าได้ ช่างขอให้เปลี่ยนเป็นสามปีมาฉนั้น ดูประหนึ่งว่าจะ
มีนิสัยย่ำแย่หิดโหดร้ายต่อราษฎรเหลือเกิน แต่ความจริงไม่ใช่เช่น
นั้น ต้องการให้ผู้ร้ายมีความระแค้นตามไม่ประพฤทร้ายต่อผู้สุจริตกรรม

คอไป ตามที่ท่านสมาชิกโตเรียนในที่ประชุมว่าผู้ร้ายตกคนเพื่อตั้ง
 โดนมีแค่เพียงจังหวัด ๒-๓ จังหวัด เช่น ราชบุรี นครปฐม กาญ-
 จนบุรี ไม่ระบาศไปถึงจังหวัดของท่านนั้น ท่านควรจะขอคุณที่ไซค
 ซาตาจังหวัดแต่ราษฎรของท่านยังคืออยู่ จึงควรจะวางโทษให้หนักได้
 เพื่อบอกกันไม่ให้ผู้ร้ายระบาศไปถึงจังหวัดของท่าน การมีผู้ร้ายชนิดนี้
 ในจังหวัดไหนไม่เป็นของประเศวิธอะไร ฉะนั้นก็เป็นบุญของจ้ง-
 หวัดแต่ราษฎรของท่านแต่ที่ไม่เป็นเช่นนั้น ท่านต้องการดโทษให้ผู้
 ร้ายระบาศไปถึงจังหวัดของท่านหรือ ท่านต้องการให้เป็นเช่นนั้น
 หรือ ข้าพเจ้าเห็นว่าการวางโทษให้หนักเป็นของทศตศก แม้ตัวข้าพ-
 เจ้าไม่รุกฎหมายดี ข้าพเจ้าก็แน่ใจว่าถูกเทศนิคทางกฎหมายแน่ ๆ
 คงเพราะเหตุไร เพราะเหตุว่าคณะกรรมาธิการชุดที่หนึ่งตั้ง ๕ นาย
 ก็เห็นพร้อมกันว่าโทษชั้นแรกควรเป็น ๑๕ ปี ชุดหนึ่งแล้ว นอกจากนั้น
 เรายังคิดในแง่ที่อาจจะเป็นการโทษร้ายต่อไปถัดว่าต่างประเทศเขา
 จะว่าเอาได้ จึงได้หารือไปยังนายกีของอีกครั้งหนึ่ง ก็ยืนยันว่าไม่
 มากเลย ยิ่งตั้งเดิมว่า บางประเทศวางอัตราโทษยิ่งกว่านั้น ยิ่ง
 กว่านั้นเรื่องนทางราชการยังตั้งมาให้แก่กรรมาธิการของรัฐบาลอีก
 ชุดหนึ่ง ซึ่งมีเจ้าคุณนิติศาสตร์ เป็นประธาน ท่านก็ถึงความเห็น
 ทองต้องกันว่า ๑๕ ปีก็แล้ว กรรมาธิการ ๒ ชุดเห็นว่าคุณแล้ว ไม่
 ฝิดเทศนิคของกฎหมาย เพราะฉะนั้นการฝิดเทศนิคของกฎหมายจะมี
 ฐนไม่ได้แน่ ๆ เพราะฉะนั้นขอให้สำนักเหตุธรรมตำว่า ถ้าบุตรของ

ท่านถูกดักไปแล้ว ภรรยาของท่านโทรเลขมาถึงท่าน แม้ท่านจะหวัง
ก็คือกิจการของรัฐเพียงไรก็ตาม ท่านก็ต้องขอแจงด่วนบ้านก่อนแน่ๆ
ขอให้หนักถึงหกกรรมคาบศตวรรษของเรา เรายังถือว่าสมบัติ
นอกร่างกายใดๆ ทั้งสิ้น ขอให้ท่านรู้ลึกซึ้งเช่นนี้ และขอวิงวอนท่านทั้ง
หลายว่าถ้ากำหนดโทษ ๑๕ ปี ไม่ผิดเทศนิคของกฎหมายแน่นอน เรา
วางโทษให้หนักเพื่อให้ผู้ร้ายเข็ดหลาบโดยเด็ดขาด อย่าให้ระบอบเคย
เราต้องการให้มันคุ้มกันผู้ดีจนเชื่อไปเสีย แต่เรื่องนี้ก็ได้อภิปรายกัน
มานานมาแล้ว จึงขอให้ลงมติ

นายสรอย ฌด่าปาง รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ปัญหาที่มี อยู่ว่า สำหรับ
โทษหนักนั้นจะให้ เป็น ๑๐ หรือ ๑๕ ปี ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็น ๑๐
ปี โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๕๐ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็น
๑๕ ปี โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๕๘ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติ
กำหนดโทษหนักนี้ ๑๕ ปี มาตรา ๕

นายจิ่ง จิ่งจี้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า มาตรา
๕ นี้ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเป็น ประมวลของรัฐบาล.....

ทำการแทนประธานสภา กล่าวคือ ประเคียว ฮยาเพ็ง ไกร
แปรมุคคี

นายทองอยู่ พนมพนัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
มาตรา ๕ นั้นข้าพเจ้าแปรมุคคีได้ อรรถกถาไว้ว่า “ในกรณีจับคนเพื่อ
สืบได้ ถ้าทำให้เขามีบาดเจ็บสาหัสหรือถึงวิกลจริต หรือถูกข่มขืนทำ
ซ้ำเรา ท่านว่ามันต้องระวางโทษจำคุกสี่ปี หรือจำคุกจนตลอด
ชีวิต” ข้าพเจ้าแปรว่าอย่างนี้ ในกรณีจับคนเพื่อสืบได้ ถ้าทำให้
เขามีบาดเจ็บสาหัสถึงแก่วิกลจริต ทุพพลภาพ ไปด้วย ดังนั้นเพื่อจะ
ให้ชัดว่า บางที ๓๐ วัน ๓๕ วัน ผู้นั้นก็หายเป็นปกติแล้ว ทำงานได้
เพราะฉะนั้นจึงได้แปรมุคคีว่าวิกลจริตถึงทุพพลภาพไปด้วย เป็นต้น
ว่าถึงแก่วิกลจริตหรือทุพพลภาพ ผู้นั้นจึงควรระวางโทษได้ ถึง ๒๐ ปี ถ้า
ถ้าไม่สาหัสแล้วจึงมาลงโทษถึง ๒๐ ปี ผู้นั้น จะไม่ชอบด้วยเหตุผล
ต่อเมื่อสาหัสแล้วจึงควรระวางโทษจำคุก ๒๐ ปี หรือตลอดชีวิต เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้แปรมุคคีได้ ดังนี้

หลวงวรนิติปรีชา กรรมการสภาฯ กล่าวว่ การที่คณะกรรมมา
ธิการแก้ไขให้เป็น ๒๐ ปีหรือจำคุกตลอดชีวิตนั้น ก็เพราะเหตุว่
กำหนดโทษอย่างสูงของมาตรา ๕ นี้ถึง ๒๐ ปี ที่คณะกรรมธิการเขา
กำหนด ๒๐ ปีขึ้นไปด้วยนั้น ก็เพื่อจะให้กำหนดโทษอย่างต่ำของมาตรา
นี้เท่ากับกำหนดโทษอย่างสูงของมาตรา ๕

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่ ขอโทษ ให้ตกกลงใน

เรื่องนี้ เดี่ยวก่อน ขอท่าน ผู้แปรญัตติ ได้ แດง ใหม่ว่า แปรญัตติ ว่า
อย่างไร

นายทองอยู่ พุฒพิณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
ข้าพเจ้าได้แปรญัตติอย่างนี้ ภาคเจ็ดดำหัดถึงทพพดภาพ คือเดิมคำ
ว่า “ทพพดภาพ” ดงไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ขอ ให้ท่าน กรรมธิการ
แสดงเหตุผลในการที่ไม่ยอม ให้ที่ประชุมன்றวบ

สนธิเคราะห์คดี กรรมธิการ กล่าวว่ คำว่ “มีภาค แผล
ดำหัด” นี้ ท่านผู้แปรญัตติบางที่จะไม่เข้าใจ คำว่ “ดำหัด” นั้น
ตามมาตรา ๒๕๖ เดี่ยวแชน ขา หรือเดี่ยวตั้งดำหรับทำพิชพันธ์ หรือ
เดี่ยวแชนแต่เดี่ยวเดียว หรือคาบอดคหนวน หรือร่างการทพพดภาพไม่
สามารถจะประกอบการทำมาหากินได้หรือพยาก็เท่านั้น จึงจะเรียกว่
“ดำหัด” ถ้าไม่อย่างนั้นไม่เรียกว่ดำหัด ภาคแผลเด็กน้อยจะเรียกว่
ว่ดำหัดไม่ได้ นอกจากถูกพันเดี่ยวโฒ อย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอให้
ท่านเข้าใจคำว่ดำหัดได้ ในเรื่องนี้ คำว่ดำหัดหมายความว่าตามศัพท์
ของกฎหมาย คือหมายความว่าลักษณะความผิด ผิดเหมือนกัน แต่
ข้าพเจ้าได้แก้ ไปแล้ว คือความจริงไปกำหนดอัตราโทษ ข้าพเจ้าก็
ไม่เห็นด้วยเหมือนกัน เพราะว่าอัตราสูง ที่สมาชิกบออกว่เพื่อลงโทษ
ผู้กระทำผิดแล้ว ทำไม่จึงไม่แก้กฎหมายเดี่ยวให้หนักเด่า ทำไม่จึงวาง
โทษให้ผิดกัน ไม่อย่างนั้นเขาจะเรียกว่หนักโทษ อุกฤษฐ์โทษ
มัจฉิมาโทษ อย่างไรได้ การทำให้ภาคเจ็ดดำหัดนั้นก็หนักโทษ

สูงสุดเหมือนกัน ไม่ใช่ว่ากรรมาธิการจะไปแก้ โดยไม่มีหลักฐานอะไร
ขอให้ดูมาตรา ๕๕๖

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
ตามทกรรมาธิการโต่างกฎหมายอาญานี้ แต่ว่าสำหรับในกฎหมาย
ฉบับนี้ ถ้าหากว่าเราจะเติม “ถึงแก่อิวถจวิคฤพตภาพ” ลงไป
แล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นแปลกอะไรที่ตรงไหน คือเราทำให้กฎหมายนี้
ชัดเข้าเท่านั้นเอง คิดว่าที่จะให้สัดคือความกันยุ่งเหยิง เราทำให้ชัด
ไม่ดีกว่าหรือ คิดว่าที่จะไปพลิกกฎหมายอาญา

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
เรื่องนี้มีข้อข้องใจเล็กน้อย ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่าควรจะเป็น
ตามร่างของกรรมาธิการหรือตามร่างของผู้ที่เสนอ

นายเตียง ไชยกาต นายเนย สุจิมา วัชรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ปัญหาเพราะตอนต้นมี
ว่ “ส่าหัส” มีผู้แปรญัตติขอให้เติมว่ “ถึงแก่อิวถจวิคฤพตภาพ” ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามที่มีผู้แปรญัตติ โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๘ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็น
ไปตามร่างของกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๒๘ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันจำเป็นไปตามร่าง
ของกรรมาธิการ ท่านผู้ใดยังคิดใจอกข้างในวรรคที่ ๒

นายกิมเต็ง ดินซุเต็ก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าว
ในวรรคที่ ๒ ของมาตรา ๕ นี้ เวลานี้ถลงมติสิ้นสุดไปแล้วว่าจะเติมคำ
“ดำหัด” หรือไม่ ส่วนหลักการของรัฐบาลนั้น ข้าพเจ้าอยากจะ
ให้ยื่นไว้อย่างของรัฐบาล ทั้งนี้เพราะเหตุว่าการจับคนเพื่อคืนได้ เรา
วางไปแล้ว ๑๕ มี ที่จับไปแล้วก็กลับทำร้ายโดยดำหัด การดำหัดนี้
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าถึงทุกสภาพทีเดียว และยังกว่านั้นอาจทำให้ ถึงกับ
วิกลจริต หรือถูกฆ่มข่มฆ่าเรา ทำถึงเช่นนี้ยังเรียกค่าคืนได้อีก เป็น
การ ๒ ทอด ๒ เท อัตราโทษที่รัฐบาลเอาโทษตลอดชีวิตนั้นเป็นการ
ชอบอย่างยิ่ง จึงขอเสนอว่าควรเอาอย่างร่างของรัฐบาล

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันจำเป็นไปตามร่าง
ของกรรมาธิการ ท่านผู้ใดยังคิดใจอกข้างในวรรคที่ ๒

นายเจือ ศรียาภักย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าเห็นชอบตามที่กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว

หลวงวรินทร์ปรีชา กรรมาธิการ กล่าวว่าเป็นปัญหาในมาตรานี้
ก็มีเฉพาะในข้อกำหนดโทษเท่านั้น คณะกรรมาธิการเห็นว่าตามที่รัฐ-
บาลร่างเสนอมานี้ให้จำคุกตลอดชีวิตนั้น เป็นกำหนดโทษอย่างเดียวกับ
เท่านั้น คือบังคับให้ถึงโทษอย่างสูงสุดถึงประหารชีวิตสถานเดียว
รู้ดีว่าเป็นการกำหนดโทษหนักเกินไป เพราะศาลไม่สามารรถที่จะใช้

คุยพินิจได้ ถ้าหากว่าในกรณีบางเรื่องซึ่งไม่สมควรที่ศาลจะลงโทษ
 ถึงตลอดชีวิตแล้ว ศาลก็จำใจจะต้องลงโทษตลอดชีวิต เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าใครที่จะให้ศาลใช้คุยพินิจบ้าง ไม่ควรที่จะกำหนดโทษ
 ในอัตราอันใด ถึงตลอดชีวิตเป็นการตายตัวมากเกินไป ในมาตรา ๓
 อัตราโทษอย่างสูงสุดถึง ๒๐ ปี มาตราอื่นจึงมีกำหนดโทษอย่างสูงสุด
 ของมาตรา ๓ นั้นเข้ามาได้ เป็นอัตราอย่างต่ำแล้ว ในที่สุดก็มีโทษจำ
 กักตลอดชีวิตเหมือนกัน การกำหนดโทษเท่าไรควรจะให้อยู่ในดุล
 พินิจของศาลบ้าง ไม่ควรที่จะกำหนดโทษสถานเดียวให้เป็นการบังคับ
 ศาลจนเกินไป ข้าพเจ้าขอเรียนว่าถ้า ๓ ไม่จำเป็นที่จะของเขาตาม
 ร่างของรัฐบาลที่ได้ร่างเสนอมานี้ ไม่เช่นนั้นแล้ว ถ้า ๓ จะเปลี่ยน
 แปลงอะไรไม่ไค้เลย หนึ่งในเรื่องการศึกษาที่มีผู้กล่าวอย่างไม่อาจจะ
 ทำให้บุคคลละเว้นการกระทำผิดนั้น ข้าพเจ้าขอกล่าวว่าการศึกษา
 ทำให้คนเป็นคนดีหรือทำให้คนเป็นคน พุคอย่างง่าย ๆ จะเว้นการกระทำ
 ผิดกระทำชั่วอย่างที่ไม่ควรกระทำ ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างให้เห็น
 อย่างผู้ ศึกษาศึกษาเป็นนักรวม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวต่อ เห็นจะไม่จำเป็นเช่นนั้น
 หลวงวรนิติปรีชา กรมมาธิการ กล่าวต่อ มันเกี่ยวกับกำหนด
 โทษ ท่านประธาน ฯ

ทำการแทน ประธานสภาฯ กล่าวต่อ อภิปราย ตอนคดี โทษ
 * นเถอะ

หลวงวรมณีปริชา กรรมวิธีการ กล่าวว่่า คอ๓ที่ข้าพเจ้าเด๓นอ๓
 ๓เกี่ยวกับโทษที่จะเป็นไปค๓มว๓งท๓รัฐบาลเด๓นอ๓มาหรือไม๓ เท๓ที่ข้าพ
 ๓เจ้าเด๓นอ๓ให้ค๓ถึงส๓ค๓ค๓ของค๓ผู้ท๓กระทำผิด ค๓ผู้ค๓เป็นนค๓ศึกษา นค๓ชว๓รณ
 ๓ไม๓เคยปร๓กฏว๓ทำผิด หรือห๓กค๓กระทำผิดก๓น้อยที่สุด เพราะด๓นนี้
 ๓จึงเห็นว๓การค๓ศึกษาช๓ยให้การกระทำผิดน้อยด๓งไป เพราะด๓นนี้จึง
 ๓ควรให้ โข๓ก๓ด๓แก่ค๓ผู้ท๓กระทำผิดให้เร๓กด๓บค๓ว๓ให้ เป็นค๓นค๓ได้ บ๓ง
 ๓เพราะด๓นนี้ค๓ม๓ก๓กรรมวิธีการว๓งม๓อย่างค๓๒๐ ปี และมีก๓กำหนดโทษ
 ๓อย่างด๓งค๓ด๓ออกช๓ชีวิต ก็เป็นไปค๓ม๓ความปร๓ด๓งค๓ของรัฐบาลอยู่เด๓ว
 ๓เหมือนกัน เพราะไม๓น๓จะม๓ีการก๓กำหนดโทษค๓ด๓ออกช๓ชีวิตไว้ย๓งค๓เดียว
 ๓ควรจะให้ม๓ีก๓กำหนดโทษค๓งค๓๒๐ ปีข๓นไป เพราะการก๓กำหนดโทษน๓
 ๓ค๓ด๓มีโ๓ก๓ด๓ก๓กำหนดโทษ ๒๐ ปีเป็นย๓งด๓ง ๒๕ ปี หรือ ๓๐ ปี ค๓ด
 ๓ไม๓มีอ๓น๓จะก๓กำหนดได้ ค๓ด๓งค๓ด๓ออกช๓ชีวิตเด๓ย เพราะด๓นนี้ ๒๐ ปีนค๓
 ๓เป็นการด๓มค๓ควรเด๓ว

นายทองอินท๓ ภ๓ริพ๓ม๓น๓ ผู้แทนราชฎ๓รจ๓งห๓วค๓ อุ๓บลราชช๓น
 ๓ก๓ด๓ว๓ว๓ ถ้าเร๓จะค๓ค๓ค๓ด๓งค๓ท๓งโทษในม๓คร๓น๓ ค๓ม๓ความก๓ค๓ข้าพเจ้า
 ๓ถ้าเร๓ไม๓แก๓ก๓ฎ๓หม๓ยเด๓วเร๓จะมีโทษอยู่ ๓ ค๓ท๓ง ค๓คือ ทำให๓เด๓อ๓ม๓เด๓ย
 ๓อ๓ด๓ส๓ระภ๓พ ก๓รว๓โข๓ก และทำร๓ยว๓งก๓ย หรือข๓ม๓ข๓ม๓กระทำข๓เร๓
 ๓เพราะด๓นนี้ถ้าเร๓จะเอ๓อ๓ตราโทษย๓งด๓งของ ๓ ด๓ก๓ษ๓ด๓น๓ม๓รวมก๓น
 ๓เข๓า ข๓พ๓เจ้าก๓ค๓ว๓ย๓งไม๓ถึง ๒๐ ปีย๓งค๓เดียวกับที่ค๓ได้ก๓ด๓ว๓มาเด๓ว๓น๓ว๓
 ๓ถ้าเร๓เอ๓โทษเร๓็๓งทำให๓เด๓อ๓ม๓เด๓ยอ๓ด๓ส๓ระภ๓พก๓บ๓ก๓รว๓โข๓กม๓รวมก๓นค๓

เพียงแต่ ๖ ปี ไม่ถึง ๑๕ ปี แค่นั้นก็ผ่านมาแล้ว ^๕ทีนี้เรามาพิจารณา
ในเรื่องหน้า เมื่อเราเอา ๑ กระบุงโทษที่ตั้งตุ้มมารวมกันเขาก็ไม่ถึง ๒๐ ปี
ข้าพเจ้าคิดว่าถึงแม้จะโตขึ้นมาแล้วก็ตาม ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ชอบด้วย
ความเมตตากรุณาที่ควรจะให้แก่ประชาชน ข้าพเจ้าขึงใจในเรื่อง
การศึกษาในทางศีลธรรม แต่ก็ไม่อยากจะพูด คือพูดถึงการศึกษา
นั้น องค์ ๑ ในการศึกษาเราจะหาหาได้ไม่ หมายถึงการศึกษาในทาง
ศีลธรรมเท่านั้น ถ้าเราจะเพ่งเล็งในเรื่องที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น ไม่
มีของที่จะให้ค่าใช้ด้วยพินิจเลยนั้น โทษจากบุคคลชีวิตนั้นข้าพเจ้า
คิดว่าหนักกว่าโทษประหารชีวิต เพราะไหน ๆ คนเราเกิดมาจะตายอยู่
แล้ว ก็ข้ามมันเสียเลยดีกว่า ที่กรรมวิธีการแก้ไขเวลานั้นข้าพเจ้าไม่
เห็นด้วย จะตกลงได้ก็ดี แต่เมื่อ ไม่มี ทางจะ แก้ไข ได้ ดีกว่า แล้ว
ข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วยกรรมวิธีการ

นายกิมเต็ง ดินรูดัก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวว่า
เป็นต้นว่าในวรรค ๒ ที่กรรมวิธีการแก้ไขเวลานั้นข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยแล้ว
แต่ในวรรคที่ ๓ ข้าพเจ้าอยากจะทำการตกลงกับกรรมวิธีการดังกล่าว
น้อย ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นจะได้ความชัดเจนทีเดียว เมื่อได้ความว่าใน
กรณีอย่างเดียวกันนั้น ถ้าทำให้เขาได้รับบาดเจ็บหรือแฉ่งความคุ
ร้าย ให้จากบุคคลชีวิต หรือทำให้เขาถึงตาย ให้ประหารชีวิตมัน
เสีย ถ้าแบ่งออกเป็นสองตอนอย่างนั้น จะเป็นการกำหนดโทษได้ระยะ
ดี จึงขอตกลงกับกรรมวิธีการ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา พรรคฯ ที่ท่านผู้นี้แดง
ว่าไม่คิดใจแต่ จะมัน โดดคิดใจอีกบ้างหรือเปล่า จะกำหนดเป็น
ราย ๆ ไป

ขุนชำนาญกลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวถึง
เรื่องข้าพเจ้าเห็นด้วยกรรมวิธีการเหมือนกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา หมายถึงว่าไม่คิดใจอีก
นายเตียง ไชยภาด ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าขอทวงหม้อย โดยเหตุผล ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยกับเหต
ผลของคุณเนตร เพราะตอนต้น ๆ ในกรณีมาตรา ๕ เป็นกรณีร้าย
แรงมาก ชนชั้นมักจะแรงมาก คือชนชั้นต่ำกว่ากันเพียง ๕ ปีเท่านั้น
เมื่อแก่มาตรา ๕ แล้วไปแก่ ๕ ข้าพเจ้าจะไม่อธิบายซ้ำซากกับคุณ
เนตรอธิบายมาแต่ เพราะถ้าอธิบายมาแต่มีเหตุผลเป็นเหตุ เมื่อ
เช่นนั้นควรจะได้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ฝ่ายของกรรมวิธีการออก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา ฉะนั้นพรรคนี้ ตาม
ผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างของกรรมวิธีการ โปรดยกมือขึ้น
มีมติสมาชิกยกมือ ๑๐ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะ
ให้เป็นไปตามร่างของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น
มีมติสมาชิกยกมือ ๑๐ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา เห็นอันจำเป็นไปต่อ
ของกรรมวิธีการ

หลวงวรินทร์ปรีชา กรรมาธิการ กล่าวว่า ในวรรคต่อไป การที่จะให้เป็นไปอย่างที่ผู้แทนราษฎรขอความตกลงนั้นไม่ได้ เพราะผิดหลักการร่างกฎหมาย การร่างกฎหมายจำเป็นที่จะต้องวางลักษณะของความผิดไว้ให้ชัดเจนเสียก่อน แล้วจึงจะกำหนดโทษภายหลัง เพราะฉะนั้นเมื่อท่านพอใจในกำหนดโทษแล้ว ท่านก็ควรพอใจในการร่างมาตรา นั้น ส่วนที่ศาลจะลงโทษเท่าไรนั้นก็ให้อยู่ในดุลยพินิจของศาล ถ้าหากว่าเป็นการร้ายแรงทำให้เขาถึงความตาย ในกรณีที่เกิดคนเพื่อเดินไถ่นักถึงโทษเอง นั้นเป็นธรรมดาอยู่แล้ว

นายกิมเต็ง สิบชุก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวว่ามีข้าพเจ้าอยากเรียนถามรัฐบาลว่า ถ้าหากว่าจะได้ข้อความต่อหลังคำบรรยายว่า “จำคุกตลอดชีวิต หรือ ทำให้เขาถึงแก่ความตายให้ประหารชีวิตเสีย” นั้นผิดหลักกฎหมายหรือไม่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีข้อไขใจความมีอยู่ว่า กรรมาธิการเราจะยอมหรือไม่ เพราะท่านไม่ได้แปรญัตติในข้อนี้ เมื่อท่านไม่ได้แปรแล้ว ขอความปรานีประนอมต่อกรรมาธิการแล้ว แต่กรรมาธิการไม่ยอมให้ก็ไม่มีอะไรที่จะต้องพูด

นายทองอยู่ พนมพนัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่ามีประเด็นจะเคยไปเสีย ในวรรคนี้ข้าพเจ้าก็ได้แปรญัตติไว้ คือขอให้ตัดคำว่า “ได้รับบาดเจ็บโดยกระทำทรมาณหรือการแสดงความดูร้าย หรือทำให้เขาถึงแก่ความตาย ท่านให้จำคุกมันไว้จนตลอดชีวิต

หรือประหารชีวิตมันเสีย” ข้าราชการหรือบรรดาความเห็นของคุณ
 ทองอินทร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลฯ ว่า เราไม่ควรจะกำหนด
 ความผิดไว้ทั้ง ๓ สถาน เช่น ผูกมือโยงเชือก เป็นต้น แต่เราจะ
 กำหนดโทษประหารชีวิตเช่นนั้น ออกจะเป็นการรุนแรงเกินไป ท่าน
 ข้าราชการองค์ใดหรือว่าจะเป็นการรุนแรงเพียงใด แต่ที่สุดจะไป
 ลงโทษประหารชีวิต ราษฎรผู้ถูกประหารชีวิตจะรู้สึกอย่างไร
 เพราะฉะนั้นการที่เขียนกฎหมายเช่นนั้นควรจะแยกตามที่ผู้แทนอุบลฯ
 ได้กล่าวนั้นเห็นจะเหมาะกว่า

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่า ที่ผู้แทนจังหวัดขอนแก่นขอแปรญัตติคดีคำว่า “กรรมหรือ
 แสดงความดูร้าย” ออกนั้น ข้าราชการเห็นชอบด้วยเหลือเกิน ไม่ใช่
 เห็นชอบเฉยๆ เพราะว่าคำว่ากรรมนั้น เราจะกระการได้แค่ไหน
 คำว่าแสดงความดูร้าย เราจะกระการได้แค่ไหน เช่น ดักเต็กไปแล้ว
 ไปตีคือหน้าผู้ต่อหน้าคน นี่ก็เป็นการแสดงความดูร้ายเหมือนกัน
 หรือเรากรรมให้เขาอดข้าวอดกวนหนึ่งเช่นนี้ นี่ก็เรียกว่ากรรม แล้ว
 ในกรณีที่รัฐบาลร่างมาให้ข้าพชนั้นทั้งนั้น ไม่ชอบเหลือเกิน แต่ใน
 กรณีที่ข้าพชนกายโดยเจตนาแท้ๆ กฎหมายอาญาเรายังกำหนดโทษ
 หนักได้ซ้ำ เช่นในมาตรา ๒๕๘ เรามีโทษหนักคำว่าตลอดชีวิตหรือ
 ๒๐ ปีหรือประหารชีวิต แต่ในกรณีที่จับคนไปขังไว้แล้ว กรรมบ้าง
 เต็กๆ น้อยๆ เช่นเอาโซ่ล่ามไว้เช่นนี้เรียกว่าเป็นการกรรม หรือแสดง

ความครุร้ายบ้าง เช่นเขยงดักกหนึ่งเช่นนกเบนกวางแดงความครุร้าย
 เราเอาบุคคลเขยงนั้นมาประหารชีวิต ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามันเกินไปมาก ๆ ที่
 เขยง รัฐบาลหรือสภา มันจะมีนโยบายไปในทางที่เอาบุคคลประเภท
 นี้ไม่ควรให้คงเหลือไว้ในโลกแล้ว ข้าพเจ้าก็จะไม่คัดค้านประการใด
 เลย การที่เราจะให้ศาลใช้ดุลยพินิจแต่เพียงว่าการทรมาณ หรือแดง
 ความครุร้ายอย่างกรรมวิธีการว่า จะให้เป็นแต่เพียงจำคุกตลอดชีวิต
 นั้น ข้าพเจ้าก็ยังไม่เห็นชอบด้วย เพราะอาในวรรค ๒ ที่เรามา
 แล้วนั้น การที่ทำให้บุคคลผู้หนึ่งขาดใจตายนั้น หรือทำให้วิกล-
 จจริตหรือซึมเศร้าเรานั้นหนักกว่าการเขยงดัก ๒ ที่อีก เพราะการ
 เขยง ๒ ที่เป็นกรแดงการครุร้าย แต่การเขยง ๒ ที่บางที่ไม่ถึง
 ขาดใจตาย ในลักษณะโทษเขยงดัก ถ้าไม่จึงลงโทษแรงกว่า
 เพราะการเขยง ๒ ที่นั้นเป็นการแดงการครุร้าย แต่ไม่ใช่ทำให้คนนั้น
 ขาดใจตาย ที่เราจับหญิงสาวคนหนึ่งไปแล้วซึมเศร้าทุก ๆ วันเช่น
 นั้น เป็นอะไร เป็นการแดงความครุร้าย ที่เราทรมาณให้เขาคิดว่า
 ดักอันหนึ่ง แต่จะให้คิดหัวทึง ข้าพเจ้าคิดว่าหัวคนมีค่าน้อยเหลือ
 เกิน ที่ผู้แทนธนบุรีขอแปรญัตติคดีทำให้เหลือแต่ว่าในกรณีที่ทำให้
 เราถึงตาย ให้ประหารชีวิตนั้นชอบแล้ว

หลวงวรมณีปริชา กรรมวิธีการ กล่าวหา ความร่างนี้เป็นร่าง
 เค็มของรัฐบาลอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งความวรรค ๒ นั้นเป็นกรณี
 ที่รุนแรงกว่าในวรรคอื่น วรรคอื่นเป็นแต่เพียงว่า "ในกรณีจับคน

เพื่อคืนกำไรทำให้เขามีขาดเจ็บถึงตัวหัด หรือถึงอกจตุรศ หรืออุกรม
 รมทำซ้ำเรา ท่านว่ามั่นคงของระวางโทษจำคุกยี่สิบปี หรือจำคุกตลอด
 ชีวิต” ส่วนวรรคต่อไป คือวรรคที่ ๒ ในกรณีอย่างเดียวกันนั้น ถ้า
 ทำให้เขาได้รับบาดเจ็บโดยกระทำทรมาน หรือการแฉ่งความร้าย
 หรือทำให้เขาถึงแก่ความตาย ในวรรคที่ ๒ นั้นเป็นกรณีที่มีความผิดเป็น
 ความผิดที่รุนแรงกว่าวรรคอื่น เพราะฉะนั้นจึงวางโทษหนักแฉ่ง
 กว่าวรรคอื่น ส่วนอย่างไรจึงจะถือว่าเป็นการกระทำที่ทรมานหรือแฉ่ง
 ความร้ายนั้น ในชั้นเป็นข้อเท็จจริงซึ่งจะต้องสืบได้จากพยานหลักฐาน
 ซึ่งจะนำมาสืบข้อเท็จจริงมานั้นเป็นเพียงร่างหัดไว้ให้เท่านั้น
 ส่วนอย่างไรจึงจะเป็นการแฉ่งการทรมานหรือแฉ่งการร้ายนั้นแล้ว
 แต่เป็นเรื่อง ๆ ไป คือแล้วแต่ข้อเท็จจริง ถ้าหากว่าในคดีใดคดีหนึ่ง
 สืบไม่ได้ว่าจำเลยแฉ่งความร้ายแล้ว ศาลย่อมจะลงโทษตามมาตรา
 ๕ วรรคต้น ซึ่งกำหนดโทษในวรรคหนึ่ง ๒๐ ปีหรือจำคุกตลอดชีวิต
 แล้วก็ในวรรค ๒ จึงได้กำหนดโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต
 คือเพิ่มชั้นเป็นชั้น ๆ คือเห็นถึงความที่ร่างมานั้นผิดแล้ว คือเป็นชั้น ๆ
 คือ ๒๐ ปี แล้วตลอดชีวิต ๆ แล้วประหารชีวิต ไม่ได้ โดดไปถึงประ
 หารชีวิตเลย เพราะในบางกรณีอาจไม่ทำให้คนถึงตายก็ได้ คือเป็น
 กรณีที่รุนแรงกว่าในวรรคต้น แล้วศาลก็วางโทษตลอดชีวิต ถ้าแรง
 กว่านั้นศาลก็วางโทษประหารชีวิตได้ การที่วางเช่นนั้นเห็นว่าเป็น
 อยู่ในดุลยพินิจของศาลบ้าง ไม่ใช่กำหนดโทษแน่นอนเพียง ถ้ากำหนด

สถานที่เขี้ยวเจ้าคิดว่าจะเป็นกำบังกับศาลอย่างหนึ่ง แต่เมื่อเรา
ยอมในวรรค ๓ แล้ว เห็นว่าวรรค ๒ ก็ควรยอมด้วย ส่วนข้อความ
หนักแต่คงแต่ขอเป็นข้อเท็จจริงซึ่งควรนำสืบในศาล

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวหา ใน
มาตรา ๒๕๑ เห็นด้วยท่านกรรมาธิการ จึงขอเจ้าเห็นสมควรด้วย
กรรมาธิการ

พระยานิติศาสตร์ ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า คำว่าทรมาน^{*} เราเอาจากกฎหมายลักษณะอาญามาตรา
๒๕. ใช้คำว่าด้วยกระทำทรมานหรือด้วยการแสดง^{*} ความร้าย
๒ คำนี้มีผู้เห็นว่า เช่นกับเอาคนมาเขียนที่ ๒ ที่แล้ว การเขียนทุก
จนตามกฎหมายบทนี้ไม่เรียกว่าการทรมานหรือแสดง^{*} ความร้าย
เพราะฉะนั้นเข้าใจกฎหมายบทนี้ผิดทีเดียว เพราะฉะนั้นไม่เรียกว่า
ทรมาน ทรมาน^{*} นั้นมีความหมายอีกอย่างหนึ่ง และมีอยู่แล้วตาม
มาตรา ๒๕. เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านยังสงสัยในมาตรา^{*} นี้ เขาใช้
ว่าอย่าง^{*}นี้ “ว่าทรมานและแสดง^{*} ความร้ายให้^{*} ได้รับความลำบาก
อย่าง^{*}สาหัส” ถ้าท่านสงสัยก็เติมคำลงไปว่า “ให้^{*} ได้รับความลำบาก
อย่าง^{*}สาหัส”

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี
กล่าวว่า เจ้าพเจ้าเข้าใจว่าเจ้าหาโทษเจ้าใจข้อเท็จจริงในเรื่องกฎ-

หมายผิดไม่ ในเรื่องกฎหมายอาญาก็เป็นตั้งท่านว่า ถ้าเราเติมลง
เช่นนั้นแล้ว จะหาว่าข้าพเจ้าเข้าใจผิดหาได้ไม่ แต่เมื่อเขียนเช่นนั้น
ข้าพเจ้าก็เข้าใจถูกแล้ว แทนที่ข้าพเจ้าจะเข้าใจว่า ข้าพเจ้าเข้าใจผิด
แต่ในวรรค ๓ และ ๒ นี้จะเป็นประการใดนั้น ถ้าเขียนไว้เช่นนั้นข้าพ-
เจ้ายืนยันได้แน่ ๆ ว่า วรรค ๓ นี้ก่อนกว่าวรรค ๒ แต่ถ้าเติมอย่างท่าน
ในกฎหมายอาญา เช่นท่านรัฐมนตรีว่านั่นก็เป็นอีกคนละกรณี แต่ถ้า
ท่านกรรมาธิการไม่เติม ข้าพเจ้าก็ช่วยอะไรไม่ได้ จึงขอยืนยันตาม
ที่ผู้แทนชนบุรีเสนอ

หลวงวรินทร์ปริษา กรรมาธิการ กล่าวว่่า คณะกรรมาธิการ
ไม่ขัดข้อง ถ้ารัฐบาลจะเติมข้อความอะไรลงไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า เดี่ยว ต้องตกลงกันเสีย
ก่อนมีผู้แปรญัตติขอให้ตัด แล้วท่านจะมาเติมกันอีก ท่านต้องตกลง
กันเสียก่อนว่า ถ้าหากว่าเติมแล้ว ท่านผู้แปรญัตติขอให้ตัดออกนั้น
ยังคิดใจอีกหรือไม่

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครบุรี กล่าวว่่า
ในเรื่องนี้ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรียุติธรรมเห็นว่าเติมลงไปแล้วจะเป็น
การชัดเจนดีกว่าร่างของกรรมาธิการแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่่า ก่อนที่ข้าพเจ้าจะไม่คัดค้านในเรื่องนี้ก็จริงใจเนื่องจาก
กรรมาธิการว่า โดยมีเงื่อนไข ไม่เช่นนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันให้ตัดออก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ขอให้คัดกรองเรื่องเดิมเสียก่อน ขอให้เสนอใหม่

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กล่าวว่่า เดิมระหว่างคำว่่า “ร้าย” กับ “หรือ” ว่่า “ให้ได้รับความสะดวกอย่างสาหัส”

ทำการแทน ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ท่าน กรรมการเห็นด้วยไหม

หลวงวชิราวุฒิปรีชา กรรมการ กล่าวว่่า กรรมการไม่ขัดข้อง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า บัดนี้โปรดพิจารณาในโทษที่วางนี้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่่า อัคราโทษนั้นถ้าเดิมอย่างนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง แต่ถ้าไม่เดิมแล้ว ข้าพเจ้าขอประท้วงเรียนว่่าที่เดิมตงไปนั้นเป็นโมฆะ เพราะว่่าใครจะเดิมอะไรในทันทีได้ไม่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า นี้เท่ากับกรรมการเดิมเท่านั้นเอง รัฐบาลเสนอขอให้เดิม แล้วกรรมการยอมให้เดิม เราเคยทำมาแล้วหลายครั้ง เราทำได้ในทันที

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่่า ข้าพเจ้าเข้าใจว่่าทำได้ โดยไม่มีผู้ใดคัดค้านเลย เพราะว่่ากรรมการเขาทำรูปสำเร้จมาแล้ว เขาจะมาทำอะไรในทันทีอีก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เช่นนี้ที่แสดงว่าท่านเองก็
ยอมแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้ถามท่านว่า สำหรับโทษนี้ท่านจะว่าอย่างไร
แต่ท่านก็กลับบอกว่าไม่ได้ แล้วท่านเองยอมให้เต็ม แต่ให้วางเงื่อนไข
ไว้สำหรับการลงโทษ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า ก็ถูกแล้ว ก็ขอข้าพเจ้าว่าเอาโทษอย่างนี้ข้าพเจ้ายอมให้เต็ม
ถ้าที่ประชุมกลับว่าไม่เอาโทษเด็ดขาด อย่างนั้นต่างหาก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดบอกว่าจะไม่เอา
โทษอย่างนี้ แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าอยู่ในเงื่อนไข ข้าพเจ้าถามว่าถ้าเต็ม
ใครจะคัดค้านบ้าง ก็ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าพูดถึงเงื่อนไขเท่านั้น

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า กรรมาธิการเต็มอย่างนี้
และแล้วคือไปท่านจะคัดค้านในข้อใดบ้าง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า ไม่มี

นายเตียง ไขยกาด ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ในตอนนี้ข้าพเจ้าขอเรียนในบรรทัดสุดท้ายคือไป ข้าพเจ้าเต็มขึ้น
ใหม่ว่า "จำคุกมันได้จนตลอดชีวิต" ท่านกรรมาธิการเห็นใหม่
นำเข้ามาสู่สภาฯ สมาชิกก็ชอบที่จะเถียงกันได้ว่า ควรจะเอาโทษหรือ
คัดออกตามร่างเดิม

ทำการแทน ประธานสภาฯ กล่าว ว่า ถูกแล้ว ข้าพเจ้าไม่
ขัดข้อง

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า เมื่อท่านผู้แทนราษฎรบุรีรัมย์ว่า ควรจะเอาไปให้ดังคำที่ว่า
ข้าพเจ้าเห็นว่าทำได้ แต่กรรมาธิการตอบว่า ถ้าทำเช่นนั้นมันผิดหลัก
การร่างกฎหมาย เพราะจะต้องกล่าวถึงความผิดเสียก่อน แล้วจึง
เอาระวางโทษลงสุดท้าย ข้าพเจ้าขอขอร้องให้ทราบเสียว่าไม่ผิดหลัก
อะไรเลย ไม่ต้องขึ้นโทษ มาตรา ๕ แห่ง ในวรรคที่ ๒ กล่าวถึง
ความผิด แล้วกล่าวบทลงโทษ แล้ววรรค.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า ขอโทษ ข้าพเจ้าเห็นว่า
ในกรณีนี้ไม่เป็นปัญหาอะไรเลย กรรมาธิการ เสนอมาเช่นนั้น มี
สมาชิกขอให้เป็นอย่างอื่น แม้ว่าจะเป็นเรื่องคำจำกัดความ เมื่อกรรมา
ธิการไม่ยอมแล้ว ก็ไม่มีเหตุผลที่จะอภิปรายกันต่อไป ก็เป็นอันว่า
จะคัดออกหรือจะเอาได้ความร่างเดิม

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ก็กรรมาธิการยังไม่ยอม.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า กรรมาธิการไม่ยอมก็ไม่
มีเหตุผลที่จะเป็นไปอย่างอื่น คงเป็นว่าจะเอาได้หรือคัดออกเท่านั้น

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า เป็นคำซึ่งกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ เมื่อเพิ่มขึ้นใหม่แล้ว สมาชิก
ก็มีสิทธิที่จะเถียงว่า ควรจะเอาได้หรือไม่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ถูกแล้ว แต่ไม่ให้ย้ายที่
เมื่อมีมติมาชิกเสนอให้ย้ายที่ กรรมการไม่ยอมแล้ว

นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ถ้าเมื่อเป็นค่าที่เพิ่มขึ้นใหม่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องย้ายที่หรืออะไร
เมื่อเป็นค่าที่เพิ่มขึ้นใหม่ ควรจะเอาไว้หรือไม่ และเมื่อเอาไว้จะเอา
ไว้ที่ไหน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ทำไม่ได้ จะเอาไว้หรือไม่
ไม่เอาไว้เท่านั้น จะเอาไว้ที่ไหนทำไม่ได้ นั่นเป็นการแปรญัตติ

พระสุธรรมวิมลฉัย กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอให้ท่านกรรมการ
และท่านสมาชิกทั้งหลายตั้งเถียงกันในวาระที่ถามนี้ คือในกรณี
อย่างเดียวกันนั้น ในวาระที่ตนเองที่จะเพิ่มขึ้นในเรื่องนี้ เพราะ
ฉะนั้นถ้าทำให้เขาขาดเจ็บ แต่วาระก่อนนั้นถ้าทำให้เขาขาดเจ็บถึง
สาหัส นี่ข้าพเจ้าขอให้ท่านสมาชิกตั้งเถียงขาดเจ็บเพียงไม่ถึงสาหัส
โทษมันน้อย ที่นี้ขาดเจ็บโดยธรรมดา แต่ที่นี้เรามาตั้งโทษให้มาก
เพราะฉะนั้นจะควรเติมคำว่า "สาหัส" หรือไม่ ถ้าไม่อย่างนั้นแล้ว
จะไม่ต้องเติมคำว่า "ขาดเจ็บ" ถ้าอย่างนั้นก็ข้า พเจ้าขอให้ท่านตั้งเถียง
ดังนี้

หลวงวรนิติปรีชา กรรมการฯ กล่าวว่า คณะกรรมการ
ขอให้เป็นไปดังที่ได้แก้แล้ว ตามที่เติมลงไปในเรื่องที่ ๒ ก็อย่างนี้
"ในกรณีเดียวกันนี้ ทำให้เขาได้รับขาดเจ็บ โดยกระทำธรรมดาหรือ

การแสดงความร้ายให้ได้รับความลำบากอย่างสาหัสหรือทำให้เราถึงแก่ความตาย ท่านให้จำคุกมันไว้จนตลอดชีวิตหรือประหารชีวิตมันเสีย”

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่ ท่านผู้ใดยังคิดใจในตอนที่กรรมการเคมบ้าง สำหรับมาตรา ไม่มีผู้ใดคิดใจแต่ก็ผ่านไป
พักประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๕๕ นาฬิกา

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่ ก่อนที่จะพิจารณามาตรา ๕ ต่อไป ข้าพเจ้าขอทำความเข้าใจแก่ท่านเสียใหม่ เพื่อเป็นหลักปฏิบัติในการอภิปรายในข้อบังคับใหม่ของเราไม่ค่อยจะชัด ในการที่จะอภิปราย แปรญัตติแค่ไหน แต่ในข้อบังคับเก่าของเราชัดดี แต่เพื่อที่จะให้เป็นหลักปฏิบัติต่อไป ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนว่า ในมาตราใดมีผู้แปรญัตติได้ แต่กรรมการไม่เห็นด้วยในข้อแปรญัตตินั้น ก็อภิปรายกันได้เฉพาะในข้อแปรญัตตินั้น และจะเสนอให้เป็นไปอย่างอื่นไม่ได้ แต่ในมาตราใดซึ่งกรรมการแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยตัดออก หรือเพิ่มเติมก็ตาม ต้องถือว่ามาตรานั้นเป็นมาตราใหม่ เป็นญัตติใหม่ ซึ่งคณะกรรมการเสนอ โดยเหตุนี้ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะแปรญัตติได้ ไม่ว่าในข้อใดเฉพาะในมาตรานั้น โปรดเข้าใจตามนี้จะได้ เป็นหลักปฏิบัติในคราวต่อไป มาตรา ๕

นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า มาตรา ๕ ข่าพเจ้าขอเรียนต่อท่านประธานฯ ก่อน เพื่อเสนอข้อ
สังเกต คือ "อาชญา" ทุก ๆ มาตราไม่เหมือนกันหมด

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ประเด็น ขอโทษ ข่าพ-
เจ้าจะให้ผู้ที่แปรญัตติอภิปรายเสียก่อน แล้วจึงจะได้ตกลงในชั้น

นายทองอยู่ พุกพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า
ในมาตรา ๕ ข่าพเจ้าได้ขอแปรญัตติได้ แต่ก่อนอื่น ข่าพเจ้ามี
ความสงสัย อาจจะขอเรียนถามท่านกรรมาธิการว่า สำหรับมาตรา
๕ นั้นน คือหมายความว่า เป็นกฎหมายลักษณะอาญา แต่เหตุใดจึงได้
เอามาเติมได้ในกฎหมายฉบับนี้ เป็นเฉพาะเรื่องคือเรื่องกฎหมาย
ลักษณะอาญาเพิ่มเติมว่าด้วยสินไถ่ ความจริงเราควรที่จะแก้กฎหมาย
ฉบับนั้น ไม่ใช่แก้กฎหมายที่จะแก้ ข่าพเจ้ามาได้ ในกฎหมายอาญา
ฉบับนี้ เพราะฉะนั้นข่าพเจ้าจึงขอเรียนถามในชั้น

พด.ศ. พระยาประเสริฐสงคราม ประธานกรรมาธิการ กล่าว
ว่า ในการที่จะใช้คำว่าอาชญาหรืออาญานี้ ความมุ่งหมายก็โดยถือ
หลัก ๒ อย่างว่า ถ้าอ้างถึงตัวกฎหมายแล้ว ตัวกฎหมายนั้นเป็นกฎ-
หมายอาชญา เราจึงไม่จำเป็นจะต้องไปอ้าง เราจึงไม่จำเป็นจะต้อง
อ้างกฎหมายอาญาไม่ถูกต้อง คำที่เราใช้คำว่าอาญานี้ไม่ถูกต้อง คำ
ว่าตงโทษอาญาซึ่งกฎหมายหลายฉบับแก้มาเช่นนั้น แล้วเราไปอ้าง
ตัวบทกฎหมายแล้ว จะว่าอาญาซึ่งจะไม่ผิดหลักที่เปลี่ยน

นายทองอยู่ พนมพินันต์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
ข้าพเจ้าถามดังนี้ คือหมายความว่าในมาตรา ๕ นี้เป็นเหตุของประ-
มอดกฎหมายอาญา แต่ทำไมจึงไม่แก้ในประมวลนั้น ทำไมจึงเอา
ประมวลอาญามาได้ ได้ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีเป็น ๒
พระราชบัญญัติอยู่ด้วยกัน หรือว่าจะร่างผิดไปก็ได้ หมายความว่า
อย่างนั้นที่ข้าพเจ้าได้ถาม

พต.ค. พระยาประเสริฐสงคราม ประธานกรรมการ กล่าว
ว่า ยังไม่เข้าใจคำถาม

นายทองอยู่ พนมพินันต์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
เรื่องนี้เป็นมาตรา ๕ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นประมวลกฎหมายอาญา
เพราะว่ามาตรา ๖๕ ตามที่กรรมการได้เขียนไปนี้ เข้าใจว่าคงจะ
เอามาจากกฎหมายอาญาฉบับหนึ่ง แต่ทั้งนี้ในการที่กรรมการจะ
แก้ไขก็ควรจะแก้ไขในประมวลอาญานั้น ไม่ใช่เอานำมาได้ในร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นเปลื้องกฤษฎีกาออกมา ข้าพเจ้าหมาย
ความว่าอย่างนั้น

พต.ค. พระยาประเสริฐสงคราม ประธานกรรมการ กล่าว
ว่า ความในมาตรา ๕ นี้เราเพิ่มขึ้นอีกมาตราหนึ่งเป็นมาตรา ๕๗๒ ทวิ
ขึ้น มันเพิ่มขึ้นอีกมาตราหนึ่ง สำหรับลักษณะความผิดที่จะกล่าวต่อ
ไปนี้ คือเพิ่มในตัวอย่างนอกมาตราหนึ่ง.....

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
 ด้วว่าเราจะเพิ่มชั้นอีกมาคราวหนึ่งก็ควรจะเรียกว่เป็นร่างพระราชบัญญัติใหม่ ไม่ใช่ได้ลงไปในระดับนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจเช่นนั้น เราจะต้องร่างเป็นพระราชบัญญัติใหม่ขึ้นมา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านได้แปรญัตติว่อย่างไรโปรดอ่านให้ข้าพเจ้าฟัง

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
 บัญญัติที่ข้าพเจ้าถามนั้นผ่านไปแล้วหรือ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่ใช่ ท่านแปรญัตติท่านไปติดใจอีกหรือ

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
 ที่ข้าพเจ้าแปรญัตติคือดังนี้ คือข้าพเจ้าให้ตัดในบรรทัดสุดท้ายออก
 “ท่านว่ฉันมีความผิดฐานเป็นคฤหาญ” แล้วเปลี่ยนเป็นว่
 “ต้องระวางโทษจำคุก ๕ ปีถึง ๒๐ ปี” ที่ข้าพเจ้าแปรญัตติเช่นนั้นเพื่อ
 ให้อุทธรณ์คดีรับโทษเป็นแต่เพียงฐานประมาทไม่ใช่รุนแรง
 เช่นคฤหาญ เพราะการช่วยเหลืออนาจจะช่วยเหลือแต่เพียงเล็กน้อย
 ก็ได้ ซึ่งไม่ควรจะได้รับโทษถึงปานนั้น แต่เมื่อกรรมาธิการไม่แก้ไข
 ให้เช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามกรรมาธิการว่ เหตุใดกรรมา
 ธิการจึงไม่แก้ไขเช่นนั้น จะถือว่เป็นคฤหาญเช่นนั้นอนาจจะเป็นการรุนแรง
 คือทำผิดเท่ากับเป็นคฤหาญ

สมเด็จพระสันตปาปา กอรรมาธิการ กล่าวถึง ในเรื่องมาตรา ๖๕ ที่เรา
เพิ่มเป็น ๒๗๒ ทวิน ก็คือว่าเราอ้างถึงมาตรา ๖๕ กฎหมายลักษณะ
อาญานั้น ก็คือว่าสำหรับกฎหมายอาญามาตรา ๖๕ ของเดิมเรานั้น
แปลว่าผู้สมรู้ คือผู้กระทำความผิดก่อนการก่อกบฏ หรือหลังการกบฏ ในขณะที่
กระทำความผิดก่อกบฏ คือแปลว่าดังโทษไม่เหมือนตัวการเป็นตัวการเท่านั้น
เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงไม่ได้ตัดให้

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวถึง
ข้าพเจ้าเรียนถามท่านประธานฯ เดี่ยวก่อนว่า คำนี้มันผิดกับมาตราอื่น ๆ
บางอย่างก็ใช้อาญา บางอย่างก็ใช้อาชญา ท่านประธานฯ จะให้ที่
ประชุมทำความเข้าใจกันได้หรือไม่ แต่กรรมาธิการทำมาผิดข้าพเจ้า
คิดเช่นนั้น ข้าพเจ้ามีความมุ่งหมายของกรรมาธิการคือ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวได้ว่า ได้

นายมมัญญ บริสุทธิ์ กรรมาธิการ กล่าวถึง คำว่า "อาชญา"
คำว่า "กฎหมายลักษณะอาชญา ร.ศ. ๑๒๗" เป็นคำชื่อเฉพาะจะ
เปลี่ยนแปลงอย่างไรไม่ได้ เช่นอย่างนายจิตรดี มี ศ สองตัว แต่
เราจะไปใช้ ร. การนี้ไม่ได้ ในทำนองเดียวกันกฎหมายลักษณะ
อาชญา ร.ศ. ๑๒๗ เป็นชื่อเฉพาะ เป็นนามเฉพาะ ในที่นี้เราใช้ตั้ง
แต่ต้นทีเดียว คือใช้คำว่ากฎหมายลักษณะอาชญา พุทธศักราช
๒๕๑๗ แก้ไขเพิ่มเติม นี้ก็คงชื่อเฉพาะกฎหมายอาชญา ร.ศ. ๑๒๗
แก้ไขเพิ่มเติม แต่ดูใบฐานที่เข้าใจ ก็ไม่เอา ร.ศ. ๑๒๗ มาได้
เรามาใช้ว่า เพิ่มเติมเท่านั้นเอง แต่การที่มาใช้เข้าไปเช่นนั้นข้าพเจ้า

คิดว่าผิด นมมเบณดังที่ทำรใหม่ ไม่ใช่เพราะเป็นกฎหมายที่ต่อเนื่อง
มาจากกฎหมายอาชญา ว.ศ. ๑๒๗ ข้าพเจ้าขอเรียนเช่นนั้น

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ กรมมาธิการ กล่าวว่า นี่เกี่ยวกับมิได้
มีกฎหมายแก้ไขกฎหมายอาชญาอันมาเป็นลำดับ คู่เหมือนหลายฉบับ
แล้ว เราก็ได้เปลี่ยนกันเป็นอาชญาทางนั้น เพราะฉะนั้นเราเกิดความ
นั้นเอง อีกประการหนึ่งการที่เขียนคำว่า อาชญา ก็เพื่อจะให้ถูกต้อง
ตามบทบัญญัติไข้อยู่กับคนเท่านั้น ทั้งนี้ก็สุดแล้วแต่ที่ประชุม คือว่า
จะใช้อาญา หรือ อาชญา ก็ได้ เป็นแต่ขอเรียนให้ทราบว่า ได้ไข
มาแล้วในสภาฯ นั้นทางนั้น

นายฮั่ว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าวว่า
ขอให้ท่านกรมมาธิการดูในมาตรา ๕ “ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น
มาตรา ๒๗๒ ทวิ แห่งกฎหมายลักษณะอาชญา” และในมาตรา ๖ ให้
เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็น มาตรา ๒๗๒ ตรี แห่งกฎหมาย ลักษณะ
อาญา ผิดกันในตัวเอง

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า คำว่าในมาตรานี้ คำว่า “อาชญา” คือ “ข” เกิน
ไป เป็นการพิมพ์ผิด

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ กรมมาธิการ กล่าวว่า ขอมแก้ไขเช่น
นั้น กรมมาธิการต้องการให้แก้ไข

นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า

ว่า ถ้าเช่นนั้นขอเรียนไปเสียด้วยว่า ตั้งแต่บรรพตคันทัดอยู่ในหน้าคันทัน
คือ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาชญา จะทำ
ความเข้าใจกันอย่างไร

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ที่ประชุมจะยอมให้แก้หรือ
ไม่ ข้อบังคับมีว่าผ่านไปแล้วก็ผ่านไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ในขณะที่เราไม่ได้ระบุชื่อกฎหมายลงไปให้ว่า กฎหมาย
ลักษณะอาชญา ร.ศ. ๑๒๗ แล้ว จะต้องเขียนให้ถูกต้องตามปทานุ-
กรมเดิม ในที่นี้เราหาได้ระบุชื่อเฉพาะของพระราชบัญญัติซึ่งเป็น
ชื่อของกฎหมายนั้นไม่ ควรจะต้องเขียนให้ถูกต้องตามปทานุกรม
คือใช้คำว่า อาชญา ทุกแห่งไป ที่กรมการอ้างอย่างโน้นอย่าง
นั้นผิดทั้งนั้นแหละ

พระยานิศาสดศรีไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า คำว่ากฎหมายลักษณะอาชญาเป็นชื่อใหม่อีกอันหนึ่ง ไม่ใช่
ชื่อเดิมที่ประกาศไปแล้ว และที่อ้างถึงในมาตรา ๕ กัตติ ในมาตรา ๒๗๒
แห่งกฎหมายลักษณะอาชญามาตรา ๕ มาตรา ๒๗๒ ทวิแห่งกฎหมาย
อาชญา คือ "ช" เกินไป นี้หมายความว่าถึง ร.ศ. ๑๒๗ ๑๒๗
อันเคอร์ตุดุค ก็ขอว่าเข้าใจกันอย่างนั้น ไม่จำเป็นจะต้องใช้คำว่า ร.ศ.
ไปด้วย

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว

ว่า เมื่อมีสมาชิกยังเข้าใจผิดกันอยู่ ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้จะสำคัญ
 เหมือนกัน เพราะว่าเป็นเรื่องแบบ เพราะฉะนั้นเราเป็นเหมือนอิน-
 ดิตติดอกอันหนึ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ท่านที่ปรึกษาทรงอธิบาย
 ในเรื่องนี้ด้วย เพื่อทำความเข้าใจตลอดจนตั้งแต่ต้นที่ว่า พระราช
 บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา คำว่าอาญา
 นายกรัฐมนตรี ขออนุมัติต่อประธานสภาให้หม่อมเจ้าวรรณ
 ทรงแถลง

ทำการแทนประธานสภา อนุญาต

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรรณ ทรงกล่าวได้ว่า ข้าพเจ้าเป็น
 กรรมการชำระปทานุกรมอยู่คนหนึ่ง เพราะฉะนั้นขอแถลงให้ท่านทั้ง
 หายว่าตามมติของคณะกรรมการปทานุกรม เหนือในคำนั้นได้ตั้ง
 มติเป็นอย่างใด คือแปลว่า คิว อ. ยังไม่ถึง เพราะเรากำถึงถึงคิว ก.
 แต่คำว่าเก่าที่เขียน ๒ รูป เดียวนี้กรรมการก็กำลังพิจารณารวมทั้ง
 อาญาอันหนึ่ง แต่มติอันนั้นกำลังลงพิมพ์ โฆษณาคำว่า อาญา น
 รูปบาทพิภคคือ อาณา อาณาเขตต์ เป็นต้น หรือ อาณาจักร แล้ว
 ก็รูปสันตฤกษ์ก็คืออาญา ซึ่งแต่ก่อนนี้เราก็เพียง อาญา หรือ
 อารโย คือที่มีตัว ข. นั้นเดิม คราวนี้ภาษาไทยเราทั้งตัว “ข”
 มาใช้อาญา อย่างศาลพระราชอาญาเดี๋ยวนี้ และทั่วไปก็ใช้คำว่า
 อาญา หรือกฎหมายลักษณะอาญา ก็ใช้คำว่า อาญา แต่ว่าเมื่อ
 มาเปิดปทานุกรมที่ใช้กันอยู่ และที่กำลังแก้ไขนั้น ผู้ชำระพจนานุกรม

ที่เปลี่ยนมาเป็น ปทานุกรม นั้นดังไปทางนิยมในทางต้นตักฤคมาก เพราะฉะนั้นจึงบอกทำให้ ใช้ อาชญา แต่โดยเหตุที่คำไทยเรามี อาชญาบัตร อาชญาบัตร เราใช้แปลว่า ใบอนุญาตซ้ำหุ้เป็นค้น ตรงกับภาษาฝรั่งว่า (license) ที่นักคณะกรรมการชำระปทานุกรมชุดนี้พิจารณาเห็นว่า ถ้าจะให้ภาษาไทยเรามีความมุ่งหมายละเอียดถี่ถ้วน คำน่าพิวว่า อาณา นั้นก็ใช้ ใบประมอดกฎหมายใหม่ก็ดูเหมือนใช้สำหรับ อาณาเขตต์ อาณาจักร คอนท้านักดูเหมือนใช้ อาณา ศาสตร์ ใบประมอดกฎหมายใหม่ๆ คราวนี้รูปต้นตักฤคที่ว่า อาชญา นั้นคณะกรรมการปทานุกรมก็แนะนำว่า ควรจะใช้สำหรับอาชญาบัตร อาชญาบัตรนั้นไม่ได้เกี่ยวกับการลงโทษลงทัณฑ์อะไรเช่นนี้ตรงกับภาษาอังกฤษว่า (license) แปลว่าใบอนุญาต ส่วนการลงโทษลงทัณฑ์นี้ใช้ “อาญา” ที่ไทยเราเคยใช้มาแต่โดยไม่ใช่อาชญา เพราะฉะนั้นในปทานุกรมที่จะพิมพ์ โฆษณาใหม่นี้ก็ตั้งไว้ว่า อาญา แต่บอก่าใช้ อาชญา ก็ได้ ทั้งนี้หมายความว่าคณะกรรมการชำระปทานุกรมเองแนะนำ่าให้ใช้ว่า อาญา แต่จะไปว่า อาชญา ผิดก็ไม่ได้ เพราะเคยใช้กันมา

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าววว่า หลักภาษาไทยเราโดยมากเรานิยมคำต้น ภาษาไทยเดิมเรานิยมจะใช้คำต้น และมีจะใช้ภาษาบาลีเป็นหลัก แต่ต่อมาเป็นด้วยคนรู้มากจึงได้เปลี่ยนคำวว่า อาญา เป็น อาชญา คนไทยเราเห็น

อะไรใหม่ก็รับตะครุบโดยไม่ทันถึงหลักภาษาไทยจึงได้เป็นไปอย่างนี้
 และถ้าจะพูดตรง ๆ ความหลักภาษาไทยแล้วจะต้องเป็น อาญา แต่
 เคยจนปทานุกรมใหม่ที่เปลี่ยนเป็น อาชญา หากได้ทำให้คำว่า อาญา
 ถูกทิ้งไปจากโลกไม่ แต่ครั้นต่อมาเราเห็นภาษาไทย เรามักค้นภาษ
 ไทย คำอะไรใหม่ ๆ เราเห็นว่า เป็นคำโก้ เช่นนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบ
 ค้อย และคำว่า อาชญา นี้ เราจะต้องใช้จนกว่าจะแก้ไข เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะเรียนท่านประธานกรรมการชำระปทานุกรมว่า
 ควรจะบังคับให้ใช้คำสั้น คือคำว่า อาญา จึงจะถูกต้องด้วยหลัก
 ภาษาไทย บัญชีมาในนี้ว่าเราจะควรใช้ อาชญา หรือ อาญา
 ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อเรายังไม่ได้แก้ไขอะไร ควรจะใช้ อาชญา ไปก่อน
 แต่เมื่อเราใช้ อาญา ก็ไม่ผิด แต่ในกฎหมายฉบับเดียวกันทั้ง
 อาชญา และ อาญา แต่เมื่อใช้ทั้งสองก็ไม่ผิดอย่างไร แต่ในกฎ
 หมายฉบับเดียวเราใช้ทั้ง ๒ อย่างนี้ มันน่าขันเหลือเกิน ภาษาไทย
 เรานี้ก็จะเหตวแหดกไป เพราะฉะนั้นในต้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ใช้
 คำว่าอาญา ทุกแห่ง เพราะว่าปทานุกรมไม่ได้บังคับว่าให้ใช้คำว่า
 อาญาหรือ อาชญา

นายเตียง ไชยกาต รับรอง

นายเดมียก หงส์ประภาส ผู้แทน ราชฎรจังหวัดพระนครศรี
 อยุธยา กล่าวดำ ข้าพเจ้าก็คิดว่าเราอาจใช้ ในเวลานี้ได้ทั้ง ๒ อย่าง
 ถ้าหากว่าจะใช้บัญญัติเป็นศัพท์กฎหมาย เราไม่จำเป็นจะต้องใช้คำว่า

อาญา หรือ อาชญา เพราะว่าเราจะใช้อย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ยัง
ไม่ได้บัญญัติไว้แน่นอน และเราควรจะให้ลงมติกันได้แล้ว

พต.ค. พระยาประเสริฐสงคราม ประธานกรรมการ กล่าว
ว่า การที่ใช้คำ ๒ คำนี้ ทางคณะกรรมการนี้ก็ไม่ได้มุ่งหมายที่จะ
เปลี่ยนถ้อยคำเพื่อความโก้เก๋อะไรต่าง ๆ ก็ห้ามได้ แต่ถือว่าได้เคย
ใช้กันบ้างแล้ว ก็ดำเนินตามหลักที่แก้กันมา แต่เมื่อไม่พอใจจะใช้
คำว่า อาชญา จะใช้คำว่า อาญา หรืออะไรก็ตามใจ

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าทราบสาเหตุคือ คือว่าครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเป็น
อธิบดีกรมอาชญากรรม และราชกิจจานุเบกษา ร่างถ้อยคำผิด ๆ กัน
เล่มขอ ครั้งหนึ่งได้มีจดหมายจากเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีคำผิด
และข้าพเจ้าก็ได้แก้ไขไปตามที่ถูกและออกประกาศไป และข้าพเจ้าก็
ถูกเรียกไปคือว่า ข้าพเจ้าบอกว่าคุณนั้นเอาจากปทานุกรมของกระทรวง
ยุติธรรมการ และข้าพเจ้าก็เลยถูกประชดว่าคือไปให้ ใช้ตาม
ปทานุกรม เพราะฉะนั้นคำว่า อาชญา จึงเข้ามาอย่างนี้

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นควรจะต้องดัด
ให้มาก เพราะเหตุว่าปทานุกรมได้ใช้คำว่า อาชญา แล้ว และ
ถึงว่าเราก็ได้แก้ไข อาชญา มาทุกกฎหมาย มากกฎหมายนี้ใช้ อาชญา
ก็ควรใช้ อาชญา เพื่อให้เหมาะกับการที่ใช้มาแล้ว และส่งสาร
เด็ก ๆ ที่กำลังเรียนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ เป็น อาชญา

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ความประสงค์ของข้าพเจ้าไม่มีอะไรนอกจากว่า ในกฎหมาย
อย่างเดียวกัน ควรจะเป็นไป อย่างเดียวกัน จริงอยู่เราอาจ เขียน
อาชญา หรือ อาญา ได้ทั้งสองคำไม่ผิดก็จริง แต่เราควรจะให้
เป็นร่างกฎหมายที่คงาม เพราะฉะนั้นเมื่อจะเอาอย่างไร ข้าพเจ้า
ก็ไม่ขัดข้อง

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทน ราษฎร จังหวัด นครราชสีมา กล่าว ว่า
ข้าพเจ้าเห็นว่า อาญา เดิม นั้น เราใช้กัน คือไม่ได้แก้ปทานุกรม
เวลานั้นเราก็ได้แก้ปทานุกรมแล้ว ควรจะให้ เป็นไป ตามที่ ซึ่งส่งมาอีก
คนหนึ่งกล่าวเมื่ออื่น คือส่งสารกับเด็ก ๆ ผู้ที่จะเรียนรู้ เมื่อคราวก่อน
เราผิดมาแล้ว คราวนี้เราเห็นให้ถูกแล้วเราจะกลับผิดอีกหรือ จึง
ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้า าน ควรจะลงมติได้แล้ว ว่าควรจะเป็น อาชญา
หรือ อาญา

พระตำรวจต้นประพันธ์ รัฐมนตรี ว่า การ กระทรวง ขบวนการ
กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าเราต้องส่งสารเด็ก แต่ถ้ามาเกี่ยวกับเช่น
นี้ไม่มีเวลาตัดสินหรืออีก ข้างหนึ่งบอกว่า ศัพท์เคยมีมาแล้ว ซึ่งเป็น
ปัญหาที่เขาตัดสินเกณฑ์ว่าบทมีอย่างไรก็ไปเอามาตัดสินว่ามีอย่างไร
เขียนให้เหมือนกัน อีกข้างหนึ่งบอกว่าไม่ได้เช่นนั้น ต้องเอาชื่อ
เฉพาะได้ ถ้าพูดธรรมดาที่เขียนไม่ได้ ถ้าตรงไหนจะพูดกฎหมาย
เฉพาะก็เอากฎหมายอาชญาว่ามาตรา ๑ กฎหมายนี้ให้เรียกว่าได้เข้า
ไป เคียงกันไปก็ไม่มีประโยชน์อะไร

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า คัดลงในชั้นก่อน ข้าพเจ้าจะขอข้อมความเข้าใจ คือว่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการแดงให้ทราบนั้นก็เคยกระทำกันมาเช่นนั้น คือว่าถ้าเป็นบทกฎหมายเก่าที่มีชื่อว่า ลักษณะอาญาแล้วก็เรียกอย่างนั้น แต่ว่าได้พูดถึงคำใหม่สุดท้ายที่ไม่เกี่ยวกับกฎหมายนั้นเราเคยใช้ว่ากฎหมายอาชญาเสมอ ที่นี้มีผู้ได้เสนอบอกว่าไม่เห็นมันแปลกเลยจะเลิกใช้อาชญา หรือ อาญา ก็ได้ บางคนก็ว่าควรจะเป็นไปอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้มันเป็น อาญา ทัวไปหมด หรือ อาชญา ทัวไปหมด นั้นมันยังมีข้อที่จะต้องตกลงกันเสียให้แน่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า มีปัญหาในเรื่องส่งตำรวจเด็กนั้น เราได้เคยว่ากันมานาน เราได้เคยแก่กันไปแก่กันมาหลายครั้งหลายอย่าง อย่างเช่นคำว่า เด็กร เป็น เด็กร มีปัญหาที่เราจะวางหลักภาษาไทย ซึ่งหนักไปในทางภาษาไทยไทยได้เคยใช้มา เราควรจะวางเสียเดี๋ยวนี้ นี้เราไม่ได้ส่งตำรวจเด็กเดี๋ยวนี้ เราจะต้องส่งตำรวจเด็กข้างหน้าด้วย ถ้ากรรมวิธีการจะเอาอาชญาด้วยแล้ว เด็กไม่รู้อาจจะใช้คำอะไรกันแน่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ใช้คำว่า อาญา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าจะตั้งปัญหาแรกจะให้ใช้ตามอำเภอใจ หรือจะให้ใช้คำใดคำหนึ่งตายตัว เมื่อจะใช้คำใดคำหนึ่งตายตัวแล้ว จะให้ใช้คำว่า อาญา หรือ อาชญา ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เลิกใช้ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๕ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะใช้
คำขวัญ โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๔๔ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันทำให้ใช้คำขวัญ
คือ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะใช้ อาชญา มีตว ช ด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๑๒ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะใช้
อาชญา โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๓๓ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันให้ใช้คำว่า
อาชญา

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า เรายังมีอะไรอีก เช่น ประมวลวิธีพิจารณา เราก็ควรจะ
วางไว้ให้ใช้ได้ ในกฎหมายทั่วไปด้วย คือถือคามมตินี้ทีเดียว

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า สภาฯ นี้จะเป็นสภาบัญญัติศัพท์ หรือว่าจะเป็นที่
บัญญัติกันแน่

นายกรัฐมนตรี ขออนุมัติต่อประธานสภาฯ ให้หม่อมเจ้าจรรณฯ
ทรงแถลง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ อนุญาต
หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงกล่าวว่ เมื่อกล่าว
ขแรงของข้าพเจ้าจะไม่ขัดแย้ง ประธานกรรมการร่างปทานุกรมได้
ลงมติแล้วว่ ให้ใช้คำว่ อาญา แต่ยังไม่ได้ประกาศเท่านั้นเอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าเห็นว่าพอจะคัด
บัญชายุ่งยาก เพื่อจะใช้พระราชบัญญัติอันนี้ ให้เป็นไป คือใช้คำ
อาญา ต่อไป และบรรพอื่น ๆ ก็ขอให้กรรมการพุดกันใหม่ มี
ฉนั้นแล้วก็จะไม่รู้จักสิ้นสุดลงได้ ใครคิดใจบ้าง ในมาตรา

นายเจือ ศรัยาก็ย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่ ใน
มาตราข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ คือตัดคำว่า ตั้งแต่ “หรือหรือ”
ไปจนหมดหน้า ๒ นั้น ท่านกรรมการก็ยอมตัดให้ตามนั้น แต่ยังมีข้อ
ความฉนั้นอยู่ว่ “หรือหรือขวางทางดำเนินการของเจ้าพนักงานทพยา-
ยามสืบสวนหรือจับผู้กระทำผิด” ในฉนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอทำ
ความตกลงกับกรรมการว่ อยากจะขอเติมคำว่า “หรือจงใจทำ
ผิดขวาง ฯลฯ” ถ้ายอมตามนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่คิดใจ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท้ายคำ “กั” ใช้ใหม่
นายเจือ ศรัยาก็ย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่ ใช้
หุดองฉนั้นปรึกษา กรรมการ กล่าวว่ ตามหลักกฎหมาย
ทั่วไป เราย่อมต้องถือเจตนาเป็นใหญ่ เพราะฉนั้นเมื่อผิดขวาง
ทางดำเนินการของเจ้าพนักงาน ก็ต้องถือว่ามีเจตนาอยู่แล้ว ไม่จำ-

เป็นจะต้องไปได้คำว่าเจตนาลงไป เพราะอยู่ในหลักกฎหมายทั่วไป
อยู่แล้ว ท่านไม่ต้องวิตกในชั้น

นายเจือ ศรัยภักย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวถึง ใน
วรรคหน้าพเจ้าขอคัดออกตามเดิม เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า การที่เรา
บัญญัติไว้เช่นนั้น ความผิดในเรื่องนี้เป็นความผิดร้ายแรงนัก ยิ่งกว่า
ฆ่าคนตายฐานอกุณกรรมไปอีก เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าอาจมีโทษถึง
ประหารชีวิตได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้คัดออกทั้งหมด ตามที่ข้าพ
เจ้าขอแปรญัตติไว้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวถึง โปรดแจ้งให้ทราบว่ามีคดี
คนไหน

นายเจือ ศรัยภักย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวถึง คือ
ตั้งแต่คำว่า “หรือรู้อยู่แล้วไม่ยอมเปิดเผยแก่เจ้าพนักงาน ซึ่งขอ
ความเกี่ยวข้องด้วยการกระทำผิด ฯลฯ” ตามที่กรรมการคัดออก
แล้วนั้น และที่กรรมการเห็นได้ตรงกลางที่ว่า “หรือชัดขวาง
ทางดำเนินการของเจ้าพนักงานที่พยายามสืบสวนหรือจับผู้กระทำผิดก็
ดี” นี้ข้าพเจ้าขอคัดออกทั้งหมด เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าชั้นเขาได้
อย่างนี้ ถ้ามีผู้ชัดขวางบ้างเล็กน้อย ก็อาจจะมีผิดถึงประหารชีวิตได้

ขุนวรดิษฐ์ ตรีคุณเวทย์ กรรมการ กล่าวถึง เรื่องการกระทำ
ผิดเช่นที่บัญญัติไว้ นี้ โดยมากไม่อาจที่จะกระทำโดยดำพังกคนได้ จำ
เป็นจะต้องมีผู้ช่วยเหลืออีกมาก อีกประการหนึ่ง คนที่กระทำความ

ผิดชนะกันย่อมมีพวกรวมมาก โดยเหตุนี้เราจึงเห็นว่า การที่จะจับกุมผู้
กระทำผิดความผิดนั้นจำเป็นต้องอาศัยราชฎรอยู่บ้าง เพราะเหตุฉะนั้น
ถ้าหากว่ามีคนใดมาขัดขวางทางการของเจ้าพนักงานเสียแล้ว เราก็
ควรจะถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ที่กระทำผิดอย่างร้ายแรง ด้วยเหตุเดียวกัน
กัน เหตุฉะนั้นจึงได้บัญญัติให้มีความผิดฐานเป็นตัวการดุกกันด้วย

นายเจ้า ศรัยภย ผู้แทน ราชฎร จังหวัด สงขลา กล่าว ว่า
ความมุ่งหมายของกรรมาธิการเป็นเช่นนั้นก็จริงอยู่ ในเมื่อขณะกระทำ
ความผิด แต่เราได้ มีบัญญัติไว้ข้างต้นว่า หรือขัดขวางภายหลัง
กระทำผิดฐานจับคนเพื่อสืบไล่ก็ดี เมื่อเป็นเช่นนั้น อาจจะขัดขวางภาย
หลังกระทำผิดนั้นเมื่อไรๆ ก็ได้ แต่การขัดขวางเช่นนั้นจะไม่รุนแรง
เกินไประยะ และโทษที่วางไว้เช่นนี้ผู้ขัดขวางนั้นอาจจะมิได้โทษถึงประ
หารชีวิตก็ได้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทน ราชฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า การที่เราจะมาเขียนกฎหมายในลักษณะที่ผู้หนึ่งมาขัดขวางทาง
ดำเนินการของเจ้าพนักงาน หรือเจ้าพนักงานจับผู้กระทำผิดให้มีความ
ผิดฐานตัวการนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าผิดแน่ เพราะว่าการขัดขวางตัวการนั้น
ถ้าเป็นดังในกรณีต้นหรือในกรณีหลัง เราตั้งเคราะห์เข้าได้ แต่ใน
กรณีที่ขัดขวางการกระทำของเจ้าพนักงานนี้ เราต้องพิจารณาเป็น
เรื่องๆ ไป ว่าเขาขัดขวางเพื่ออะไร ถ้าเขาขัดขวางในกรณีที่เจ้า
พนักงานจะไปจับพี่ชายเขา เขาขัดขวางได้ แต่เขาไม่มีเจตนาที่จะทำ
เพื่อสืบไล่กันนี้ ไม่น่าจะเป็นตัวการในกรณีขัดขวางในการกระทำผิด

ไม่น่าจะมีความผิดฐานก่อการได้ อย่างเราเป็นเพื่อนกัน เราอาจเข้า
 รัชชวางเจ้าพนักงานเมื่อเจ้าพนักงานจะจับเพื่อนของเขา ไม่น่าจะมี
 ความผิดเขาในลักษณะนั้น นี่เป็นปัญหาเรื่องการปราบปราม ไม่ใช่
 ปัญหาเรื่องที่จะมาบัญญัติในเรื่องอื่นใดเลย ข้าพเจ้าก็คิดว่าผิดหลัก
 กฎหมายแน่ ๆ

นายทองอยู่ พนมพัตน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า
 เนื่องจากกรกำหนดโทษอย่างรุนแรงฐานเป็นก่อการเช่นนั้นแหละ ข้าพ-
 เจ้าจึงได้ขอแปรญัตติกัดออก แล้วเปลี่ยนใหม่ ก็คือ “ฐานก่อ
 การ” ออก ทั้งนี้ก็เพราะว่ากรรมาธิการนั้นไม่ได้ตัดคำตามที่ท่านผู้
 แทนจังหวัดส่งขอร้องให้คืนออก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้เห็น
 ว่ารุนแรง นี่แหละข้าพเจ้าจึงได้แปรญัตติเช่นนั้น

หจคงวรมณีปรีชา กรรมาธิการ กล่าวว่า ท่านผู้แปรญัตติได้
 แปรญัตติไว้จริง แต่คณะกรรมาธิการไม่เห็นพ้องด้วยตามคำแปร
 ญัตตินั้น จึงได้คัดทอนข้อความบางประการออกบ้าง และคงไว้ตาม
 ร่างของรัฐบาบบ้าง ความมาตราบนี้ ที่บัญญัติไว้ว่า ผู้ใดช่วยเหลือ
 ในการกระทำผิดที่บัญญัติไว้ ในมาตรา ๖๕ จะเป็นก่อนหรือในขณะ
 กระทำผิด หรือภายหลังการกระทำผิดฐานจับคนเพื่อสันโดษก็ได้ แต่ได้
 ดำเนินความค่อนนั้นว่า หรือรัชชวางทางดำเนินการของเจ้าพนักงานที่
 พยายามจับตัวหรือจับผู้กระทำความผิด ทั้งนี้ทั้งนี้เพราะให้เป็นการ
 ง่ายขึ้น ก็เพราะเหตุว่าในกรณีเช่นนั้นถือว่าเป็นกรณีพิเศษ จึงได้บัญญัติ
 เป็นเหตุพิเศษขึ้นจากหลักกรรมดา เพราะเป็นความประสงค์ที่จะ

ปริมาณบุคคลเหล่านี้ให้มิโทษเท่ากับศอการ คณะกรรมการ
 รับรองว่าความจริงควรจะเป็นผู้มรฐุ อย่างที่ท่านว่าตามมาตรา ๖๕ ดัง
 ที่ในบทออกว่ามาตรา ๖๕ เป็นความผิดฐานผู้มรฐุ ก็อดลักษณะผู้มรฐุ
 แม้บัญญัติให้เป็นพิเศษสำหรับกรณีคืออดลักษณะความผิดอย่างนี้ให้มี
 ความผิดอย่างศอการ ขอให้ท่านดูกฎหมายอดลักษณะบทนี้ ไม่มีผู้มรฐุ
 เพราะฉะนั้นพอจะเทียบเคียงกันได้ ว่าความผิดร้ายแรงอย่างเด่นสำ
 หัดแล้ว เราอาจจะบัญญัติให้ผิดจากหัดกรรมศาได้ การที่บัญญัติ
 เช่นนี้เพื่อจะให้ผิดจากหัดกฎหมายทั่วไปนั้นเอง ขอคณะกรรมการ
 รับรองว่าเป็นความจริง บัญญัติผิดจากผู้มรฐุ เป็นศอการ
 เพราะฉะนั้น แต่แต่ดภาฯ จะยอมรับหรือไม่ แต่ความจริง
 ดภาฯ จะยอมรับหัดการในเรื่องนี้แล้ว เพราะฉะนั้นปัญหาที่ควร
 จะเป็นศอการหรือไม่ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะไปแล้ว

นายทองอยู่ พนมพินันท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าว
 ทูลเกล้าฯ คณะกรรมการออกว่าฐานเป็นผู้มรฐุ นั้น ถ้าหากว่าคณะ
 กรรมการจะตัดสินว่า “ฐานเป็นศอการ” ออก แล้วได้ลงไป
 ว่า “ฐานเป็นผู้มรฐุ” แล้ว ข้าพเจ้าจะถอนญัตติของข้าพเจ้า

หัดจริงนิติปรีชา กรรมการ กล่าว ว่า คณะกรรมการ
 รับรองให้เป็นว่า “มีความผิดฐานเป็นศอการ” จะให้เป็นอย่างที่ท่าน
 ดำเนินไม่ได้ เพราะเหตุว่า ถ้าเป็นความผิดฐานศอการแล้ว จะบัญญัติ

ยุติว่าโทษตั้งแต่ ๑๐ ปีหรืออะไรนั้นไม่ได้ ความผิดฐานก่อการแต่
 จะต้องลงโทษในกำหนดโทษอย่างเดียวกัน เพราะเหตุที่เราได้ตกลง
 ในมาตรา ๓ หรือมาตราอะไรแล้ว ว่า ๑๕ ปีถึง ๒๐ ปี หรือ ๒๐ ปีถึง
 ตลอดชีวิต ตลอดชีวิตถึงประหารชีวิต ใครเป็นก่อการก็ยอมมีโทษ
 ตามลักษณะความผิดนั้น คือตามกำหนดโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ ใน
 ฐานเป็นก่อการ เราจะลงโทษให้มันน้อยลงไปจากที่กฎหมายกำหนด
 ไว้ไม่ได้ เพราะเป็นก่อการด้วยกัน เมื่อเป็นก่อการแล้ว ก็ต้องมี
 โทษเท่ากัน ทั้งอย่างต่ำ และ อย่างสูง จะ กำหนด น้อย ลงไปไม่ได้
 เพราะฉะนั้นให้^๕เป็นก่อการด้วยกันนั้นจะดีกว่าท่านแปรญัติ

นาย ทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่า ท่านกรรมการผู้หนึ่งกล่าวว่า ถ้าเราคิดออกจะผิดหลัก
 ธรรมนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ควรจะกล่าวเช่นนั้น เพราะว่าที่ท่านคิดออก
 นั้นผิดหลักการอยู่แล้ว ทำไมตกลงได้แล้วมาอ้างว่าผิดหลักการ มัน
 นำขึ้นเหตุอื่น ปัญหาในเรื่องนี้ว่าเราควร จะผ่อนผันเพียงใดหรือ
 ไม่ การที่เราจะลงโทษบุคคลในลักษณะอย่างนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าเรา
 ควรจะต้องเกรงที่เร้าในความผิดผู้สมร่มากกว่าให้เป็นความผิดฐานก่อ
 การ จริงอยู่ ในกรณีบทบัญญัติได้ทั้งหมดนั้น บางเรื่องก็เป็นก่อการ
 บางเรื่องก็เป็นผู้สมร แต่เราบัญญัติให้เป็นก่อการทั้งสิ้น แต่ในการ
 ชัดขวางเจ้าพนักงานทำตามหน้าที่นั้น เรามีบทบัญญัติโดย เฉพาะ
 ไว้แล้ว ทำไมจะมาบัญญัติไว้ในบทพิเศษต่างหากจากเรื่องนี้

เรื่องที่มีผลร้ายแรงมากกว่า เช่น เรื่องกบฏฆ่าคนตายโดย
เจตนา ปล้น หนี รุนแรงยิ่งกว่านั้น ทำไมเราไม่บัญญัติให้เป็น
คดีการเดียวทั้งหมดเอา ข้าพเจ้าคิดว่าผิดหลักกฎหมายแน่ๆ เป็น
หลักกฎหมายของข้าพเจ้า

หลวงวรินทร์ปรีชา กรรมการ ก่อร่างว่าจะตกลงกัน
อย่างไรก็แล้วแต่ร่างนี้ ส่วนที่กรรมการได้ขีดชื่อนั้น คณะ
กรรมการได้ครองเห็นว่าการจะขีดชื่อนั้น ส่วนที่คงไว้ก็เพราะเห็น
ว่าการจะคงไว้ เพราะฉะนั้นส่วนที่จะขีดชื่อนั้น คณะ
กรรมการไม่ขีดชื่อ แล้วแต่ร่างนี้ ไม่ขีดชื่ออะไรเลย

นายวิฑูรย์ โสธานนท์ ก่อร่างว่า ข้าพเจ้าเข้าใจว่า มาตรา
นี้จะได้เป็นที่เข้าใจกันเรียบร้อยแล้ว ขอเสนอให้ลงมติ

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ นายชัย ความโท รับรอง
ทำการแทนประธานสภา ก่อร่างว่า ข้าพเจ้าจะให้ลงมติเป็น
๒ ตอน ในหน้า ๕ นี้แต่คงร่างบรรทัดที่ ๓ จนหมดหน้าซึ่งท่านสมาชิก
นายได้ขอให้คัดออกทั้งหมด กรรมการขอให้เขาได้บ้างตอน ขอ
ให้คงเฉพาะตอนหน้าก่อน ท่านผู้ใดเห็นว่า.....

หลวงวรินทร์ปรีชา กรรมการ ก่อร่างว่า ขอให้ขีดเสียหน่อย
จะให้คัดชื่อไหนออกบ้าง

ทำการแทนประธานสภา ก่อร่างว่า คัดออกตั้งแต่คำว่า "หรือ
รัฐผู้ใดไม่ยอมเป็นคณะ" จนหมดหน้า ตอนกลางของบรร
ทัดที่ ๓ บรรทัดแรก

หุดวงวนนิกบริษัท กรรมการ กล่าวหา "หรือ ร้อยแดง"
จนถึง.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา "หรือ" จนถึง "กค"
คำสุดท้ายของหน้าฯ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคัดออกให้หมด โปรดยก
มือขึ้น

มีมติสมาชิกมือ ๑๒ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็น
ไปตามร่างของกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

มีมติสมาชิกมือ ๒๗ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา เป็นอันทำให้เป็นไปตาม
ร่างของกรรมการ บัดนี้จะได้คัดลงกันในตอนที่ ๒ หน้า ๑๕

นายกิมเต็ง สิบขลุ่ย ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวหา
ว่าพี่เขี้ยวจะขออนุญาตเรียนถามท่านกรรมการสักหน่อยว่า การ
ที่คัดคำว่า "หรือ ร้อยแดง" ไม่ยอมเปิดเผยแก่เจ้าพนักงาน" ซึ่งขัด
ความเกี่ยวข้องการกระทำผิด.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา ขอโทษ ตกงงกันไป
แล้ว ลงมติไปแล้ว ท่านจะถามต้องถามก่อนลงมติ เปลี่ยนแปลง
ไม่ได้แล้วในตอนนี้ ท่านผู้แทนธนบุรี โปรดแจ้งให้ ที่ประชุมทราบถ้า
ท่านแปรญัตติอย่างไร

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวหา

ข้าพเจ้าขอแปรญัตตินั้น ก็ขอว่าขอคัด "ฐานเป็นคดีการ คู่กัน" ออก แล้วเปลี่ยนเป็นว่า "ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ ปีถึง ๒๐ ปี" แทน

หตวงวรนิติปรีชา กรรมการ กล่าวอ้าง เหตุผลว่าควรจะได้เปลี่ยนแปลงอย่างที่ท่านแปรญัตติหรือไม่ ข้าพเจ้าก็ได้พูดมามากแล้ว เพราะฉะนั้นขออภัยความรังเกียจ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวอ้าง ข้าพเจ้าจะให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น มีสมาชิยกยกมือ ๕ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวอ้าง ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างของกรรมการ โปรดยกมือขึ้น มีสมาชิยกยกมือ ๒๓ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวอ้าง เป็นอันขอให้เป็นไปตามร่างของกรรมการ มีกระทู้ค้อนของนายมังกร ดำเนิน คั้งที่เดชาธิการจะได้อ่านให้ท่านฟัง

เดชาธิการสภาฯ อ่านกระทู้ค้อนของนายมังกรคั้งต่อไปนี้ กราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้า ขอ คั้งกระทู้ถาม รัฐมนตรี ว่าการ กระทรวงเศรษฐการ คั้ง

๑. รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า อินเตียได้ออกกบฏญัตติเก็บภาษีรั้ว ขาเจ้าทาบละ ๑ รูปี ๕๐ แชนนา ซึ่งเท่ากับเงินสยาม ๑ บาท

๒. รัฐบาลนานกิงได้ดักภาษีข้าวขาเข้าให้กับชาวอินโดจีนกึ่ง
หนึ่ง คือชาวสยามต้องเสียภาษีสามตะ ๓.๕๐ เหรียญ มาตรการของ
ปริวัตร แก้อินโดจีนเสียภาษี ๕๐ เซ็นต์ คงเป็นภาระเดียวหาอย่าง
ยิ่งแก่การค้าข้าวของสยาม

รัฐบาลจะหาทางแก้ไขประการใดหรือหาไม่

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเดณี ร.น. รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
เศรษฐกิจ กล่าวว่ เรื่องนี้รัฐบาลได้ทราบอยู่แต่ดูเหมือนกัน ยัง
ปรึกษาหาทางแก้ไขกันอยู่

นายมังกร ดำแดน กล่าวว่ เมื่อรัฐบาลได้หาทางที่จะแก้ไข
ข้าพเจ้าก็พอใจแล้ว

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๔๖ นาฬิกา

หลวงพิพัฒน์พลกาย

กิมเส็ง สินธุเสก

เจือ ศรียาภัย

พระไพศาลเวชกรรม

เลมียัด หงสประภาส

หลวงนรินทร์

นายปพาฬ บุญ-หลง

ประเสริฐ บัณฑะสุนทร

วิจิตร สัจจะเวท

ถิน จุฑะรพ

บุญช่วย สุนทรมัต

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

๓๒๔๓

มงคล รัตนวิจิตร
ทองอินทร์ ภูมิพัฒน์
สวัสดิ์ ชูเวส
เลียง ไชยกาล
ตรวจแล้ว ๓๖/๖/๗๗

ศิริ อินทร
เลียงฮ้อ ศรีสุชาติ
ผู้ตรวจงานการประชุม

พ.อ. ประจวบจันทร์
รองประธานคนที่ ๒ (ลงนามแทน)

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร